

unfoldingWord® Hebrew Bible

1 Samuel

Version 2.1.30

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldinWord® Hebrew Bible

2022-10-11 Date:

2.1.30 Version:

unfoldinWord Published by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28 Date:

2.7 Version:

Door43 Published by:

unfoldinWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldinWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldinWord® is a registered trademark of unfoldinWord. Use of the unfoldinWord name or logo requires the written permission of unfoldinWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldinWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldinWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldinword.org/uhb original work by unfoldinWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldinWord regarding your translation of this work, please contact us at unfoldinword.org/contact/

<https://github.com/> The unfoldinWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International openscriptures/morphhb .<https://git.door43.org/unfoldinWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	1 Samuel
4	Chapter 1
4	Chapter 2
5	Chapter 3
5	Chapter 4
6	Chapter 5
6	Chapter 6
7	Chapter 7
7	Chapter 8
7	Chapter 9
8	Chapter 10
8	Chapter 11
9	Chapter 12
9	Chapter 13
10	Chapter 14
11	Chapter 15
11	Chapter 16
12	Chapter 17
13	Chapter 18
13	Chapter 19
14	Chapter 20
15	Chapter 21
15	Chapter 22
16	Chapter 23
16	Chapter 24
17	Chapter 25
18	Chapter 26
18	Chapter 27
19	Chapter 28
19	Chapter 29
19	Chapter 30
20	Chapter 31
21	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

1 Samuel

Chapter 1

¹ יהו אוש אחד מרהמטים צופים מתר אפרים ושמו אלקנה ביריחם ביאליהו ברכחו ברכחו אפרתי: ² ולו שתו נשים שם אחת חנה ושם השנита פנינה ויהי לפנינה ילדים ולchner און ולדים: ³ עלה האש הוה מערם מים | ימימה להשחתות ולחבח ליהוה צבאות בשהה ושם שמן בירען ספנין פנינה כהנים ליהוה: ⁴ יהי הום זיבח אלקנה ונמן לפנינה אשתו ולכל-בניה ובוניה מקנות: ⁵ ולחנה את אפים כי אמר עלי ספנין פנינה כהנים ליהוה סגר רחמה: ⁶ כעסתה צרעה גם-לעס בעבור הרעם כייסגר והיה بعد רחמה: ⁷ וכן עשה שניה בשנה מני עלתה אמרתנה אהוב ויהה שבתתנה ותבכה ולא תאל: ⁸ ואחר לה אלקנה אשוה למה תבכ ולא תאל ומה וגע לבבך הלא אנט' טוב לך משלחה בנים: ⁹ ותקם חנה אחרי אלקנה שטה ועל הרים עלי הרים עלי היל היל יהוה: ¹⁰ והוא מרת נפש ותתפלל עליהוה ובכלה תבכה: ¹¹ ותדר נדר ותאמור היה צבאות אמדאה מראה | בעני אמתן זכרתני לא-תשכח אט-אטתך ונמתה לאמתך ורע אנסים נמתה ליהוה כל-מי פיו ומורה לא-עליה עלי-ראש: ¹² היה כי הרביה להתפלל לפנוי יהוה ועלי שמר את-פני: ¹³ ותמן חנה על-לביה בק שפטה נעת וקולה לא ושמע ויחשבה עלי לשכה: ¹⁴ ישמר אלה עלי עד-gmti תשתקפן הסרי אט-יניג מעלה: ¹⁵ ותמן חנה ותאמור לא אדני אשוה קשתדרם אוכי יון ושרך לא שתתיו ואשפר אט-ינPsi לפנוי בת-בליעל כיימלב שיויoci וצעס דברתני עד-הנה: ¹⁶ יונן עלי ואמר לך לשולם ואלהי ישראל יתן את-שלתך אשר שאלת מעתם: ¹⁸ ותאמור תמצא שפתחך חן בעיניך ותלך האשוה לדרכה ואצל פנינה לא-יהוילעה עוד: ¹⁹ וצקמו בבקר ושתחוו לפנוי יהוה ושבו ויבאו אל-ביהם הרמתה וידע אלקנה אמתנה אשתו זיכרה יהוה: ²⁰ וזה לתקפות הימים ותהר חנה ותלך בו ותקראי את-שםו של האש אלקנה וכלי-בינה: ²¹ ותמן חנה שאלתנו: ²² וזה לתקופת הימים ותתדרנו: ²³ ותמן לא עלה כי אמרה לאשוה עד-גמלן אותו: ²⁴ ויאמר לה אלקנה אשוה עלי הטב בעיניך שב-עד-גמלן אותו אך יום יהוה אט-דברו ותשב האשוה ותינק את-בנה עד-גמליה אותו: ²⁵ ותעלחו עמה כאשר גמלתו בכרים שלשה ואפה את קמח נבלון ותבאחו ביטיהוה שלן והנער ער: ²⁶ ותשחטו את-הפר ויבאו את-הנער אל-על: ²⁷ ותאמור בז אדני תי נפש אדני און האשוה הנצתת עמכתה ביה להתפלל אל-יהוה: ²⁸ אלה הנער היה התפללי יתן יהוה יאת-שאלתי אשר שאלתנו להיה כל-הימים אשר הוא שאול ליהוה ושותחו שם ליהוה: פ

Chapter 2

¹ ותתפלל חנה ותאמור עלץ לב' ביהוה נמה קרני ביהוה רחוב פיעל-אנבי כי שמותי בשועטך: ² או-ירק-דו-ש כיהוה כי אין בלטך ואין צור באל-הינו: ³ אל-תרבו תדרבו גבבה גבבה ציא עתק מפיקם כי אל דעתיה יהוה ווון ¹¹ ותנקו עללות: ⁴ קשת גברים חתים וכשלים איזרו חיל שבעים בלחם נשלכו ורבעים חילו עד-עקרה לך שבלה ורבת בנים אמתלה: ⁶ היה ממית ומchia מולד שאל וועל: ⁷ היה מורי שמשפאל ארכ-מרומים: ⁸ מלכים מעפר דל מאשפות נרים אבקן להשוב עם-בדבאים וכפה כבונד נחלם כי יהוה מצקי ארץ ושעת עלי-ים תבל: ⁹ רגלי חסידין ¹² ושמר ורשעים בחזר זdem כי לא בכם ויברא-יש: ¹⁰ היה יתחו יון אפס-ארץ ותרען למלטו גרים קרנו מושיחו: ¹¹ וילך אלקנה הרמתה על-באות והנער היה משרות את-יהוה אט-פנוי עלי הכהן: ¹² ובני עלי בני בילען לא ידעו את-יהוה: ¹³ ומשפט הכהנים את-הרים כל-אש זבח נבל נער הכהן כבש הבש והמלך של-השנים בזון: ¹⁴ והכל בכור אן בדוד אן בקהלת אן בפדור כל אשר עלה המוליך יכח הכהן בז בכה יעשן לkidushן יתרכן את-החולב ובא | נער הכהן אן בדוד אשר עלה אן בקהלת אן באש הזבח תננה בשר לצלות לכתן ולא-יקח מפרק בשר מבש כו-אמ-יך: ¹⁶ ויאמר אל-י האש קטר יקטרון פום-החולב וקחדל כא-שר תאנה נפ-שר ואמר לא ¹⁵ כי עטה תלון ואס-לא ליה-יה בחקה: ¹⁷ ותיהר חפות הנערם דזהה מאי אט-פנוי יהוה כי נאצנו האנשי את-מנחת יהוה: ¹⁸ ושומאיל משרות את-פנוי יהוה נער חגור אפוד בז: ¹⁹ ומעיל קוטן משעה-הלו אמו והעלתה לו מים | ימימה בעולתה את-אישה זבח א-ת-ז-ב-ח הימים: ²⁰ וברן עלי את-אלקנה ואת-אשתו ואמר ושם יהוה ל-ז-ר-ע-מ-ר-ה-א-ש-ה האת מחת השאלת אשר שאל ליהוה והלכו למקומו: ²¹ כי-פ-ק-ד יהוה א-ת-ז-ב-ב-ו-ן א-ת-ז-ב-נ-ש-ים צבאות פתח א-ה-ל מוץ: ²³ ויאמר להם למלה תעשן כדורים האלה אשר כל-א-ש-ר ושען בזון לכל-ישראל ואת-א-ש-ר-ז-ב-ב-ו-ן א-ת-ז-ב-נ-ש-ים צבאות פתח א-ה-ל מוץ: ²⁴ אל בזון כי לוא-ט-ב-ה השמעה אשר א-נ-כ-י ש-מ-ע מ-ב-ר-ים ע-מ-ר-ה-ו-ן ואם יה-ט-א א-ש ל-א-ש-ו-פ-ל-ל-ו-ן אל-ה-ו-ם וליהוה יחת-א-י-ש ט-ר-ו-ן ו-ש-ק-ע-ן לה-מ-ת-ים: ²⁶ והנער שומאיל היל ז-ד-ל ו-ט-ב-ן ג-ם ע-מ-י-ה-ו-ן ו-ג-ם ע-מ-י-ה-ו-ן עם-א-נ-ש-ים: ²⁷ ז-ב-א א-ו-ש-א-ל-ה-ו-ם א-ל-ע-ל-י ו-א-מ-ר א-ל-י כה אמר והוא הנגלה גנלי-י אל-ב-ית א-ב-יך בה-י-ו-ת ב-מ-צ-ר-ים ל-ב-ית פ-ר-ע-ה: ²⁸ ובחר את-מ-כ-ל-ש-ב-ט-ו-ן ש-ר-א-ל ל-י-ל-כ-ה-ו-ן ל-ע-ל-ו-ת ע-ל-מ-ז-ב-ה ל-ה-ק-פ-ר ק-ט-ר-ת לשאת א-פ-וד ל-פ-נ-י א-ת-ה-נ-ה ל-ב-ית א-ב-יך א-ט-כ-ל-א-ש-י ב-ז-ו-ן ו-ש-ר-א-ל: ²⁹ ל-מ-ה ת-ב-ע-ט-ו-ן ב-ז-ב-ח-י ג-מ-נ-ח-ל-י אשר צ-ו-ת-י מ-ע-ז-ו-ן ו-ת-כ-ב-ד א-ת-ב-נ-ו-ר מ-פ-ו-ן ל-ה-ב-ר-א-כ-ם מ-ר-א-ש-ת כ-ל-מ-נ-ח-ת ש-ר-א-ל ל-ע-מ-י: ³⁰ ל-כ-ן ג-א-ס-י-ה-ו-ה א-ל-ה-י-ו-ה ש-ר-א-ל א-מ-ר-ו-ר א-מ-ר-ת-י ב-ו-ת-ר-ב-ת-א-ב-יך י-ת-ה-ל-כ-ו-ן ל-פ-נ-י ע-ד-ע-ו-ל-ו-ן ו-ע-ת-ה נ-א-ס-י-ה-ו-ה ח-ל-י-ה-ו-ה ל-י-ק-ל-ו-ן: ³¹ ח-נ-ה י-מ-ים ב-א-ים ו-ג-ד-ע-ט-י א-ת-ז-ר-ע-ן

וְאַתֶּזֶרֶע בֵּית אָבִיךְ מְהֻיוֹת זֶהוּ בְּבִתְךָ³² וְהַבְּתָתְךָ צָר מַעֲוֹן בְּכָל אֲשֶׁר־יְחִיב אֶת־יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יְהִי זֶה בְּבִתְךָ כָּל־הַיּוֹם:³³ וְאַנְשׁ לְאַיִלְתְּךָ
מִעֵם מִזְבְּחָלִי לְכָלֹת אֶת־עַזְיָיר וְלְאַדִּיב אֶת־נִנְשָׁר וְכָל־מִרְבָּת בְּבִתְךָ יְמּוֹת אֱנוֹשִׁים:³⁴ וְזַהֲלָרְךָ הָאֹת אֲשֶׁר בָּא אַלְשָׁנִי בְּיוֹר אַלְחָפָעִי וְפִונְתָּס בְּיָם
אַחֲד יְמּוֹת שְׁנִיקָם:³⁵ וְקַיְמָתִי לְיכָן נָאָמָן כָּאֵשׁ בְּלָבָבִי וּבְנֶפֶשִׁי יַעֲשָׂה אֲבִינִי לְזַהֲלָרְךָ כָּל־הַיּוֹם:³⁶ וְהִיא
כָּל־הַנּוֹתֵר בְּבִתְךָ בְּזֹא לְהַשְׁתַּחַזְתִּי לְזֹא לְאַגּוֹרָת כְּסִיף וּכְכָרְלָחִם וְאַמְרָר סְפָחָנִי נָא אַל־אַחֲת הַכְּהָנוֹת לְאַכְל פְּתִילָחִם:

^[1] ולא | ^[2] 3:2-Ch Sidon | ^[3] 2:9-Marib | ^[4] 2:10-Ul | ^[5] 2:16-He,R:Sp3ms | ^[6] 2:10-He,C:Tn | ^[7] 2:16-He,R:Sp3ms

"strong= "c:H3808" x-morph= "He,C:Tn" =lemma=" ^[1] ולא | ^[2] 3:2-Ch Sidon | ^[3] 2:9-Marib | ^[4] 2:10-Ul | ^[5] 2:16-He,R:Sp3ms | ^[6] 2:10-He,C:Tn | ^[7] 2:16-He,R:Sp3ms

Chapter 3

¹ הַגְּנָעָר שְׁמוֹאֵל מִשְׁרָת אֶת־יְהִיָּה לְפִנֵּי עַלְיִי וּדְבָרֵיהָזָה הִיא יְקָרְבִּים הָם אֵין חִזּוֹן נְפָרָץ:² זֶה יְבִזּוּם הַהָא וְעַלְיִי שְׁכָב בְּמִקְמָתוֹ וְעַיְנִי^[1] הַחְלִל
כְּהֹות לֹא וְכָל לְרֹאֹת:³ גִּנְעָר אֶלְהָיָט טָרָם וְכָבָה וְשְׁמוֹאֵל שְׁכָב בְּבִיהְלָל וְהִיא אֲשֶׁר־שָׁם אָנוּ אֲלֹהִים:⁴ וְקַרְאָה וְהִיא אֲלַשְׁמוֹאֵל וְשָׁמַר הַנְּגָן:⁵ וְיַעַץ
אַל־עַלְיִי וְשָׁמַר הַנְּגָן כִּי־קִרְבָּת לְיִלְלָה שְׁבוֹב שְׁכָב וְלֹר וְשְׁכָב:⁶ וְיַסְרָף הַהָזָה קְרָא עַזְזָה שְׁמוֹאֵל וְיַקְרָא אֶל־עַלְיִי וְשָׁמַר הַנְּגָן
כִּי קְנָאת לְיִלְלָה וְשָׁמַר לְאַקְרָא תְּמִימָה בְּנֵי שְׁבוֹב שְׁכָב:⁷ וְשְׁמוֹאֵל טָרָם יְצַע אֶת־יְהִיָּה וְטָרָם יְגַלְּה אֶלְיָה:⁸ וְיַסְרָף הַהָזָה קְרָא אֶל־שְׁמוֹאֵל בְּשִׁלְשִׁית וְיַקְרָא
וְלֹר אֶל־עַלְיִי וְשָׁמַר הַנְּגָן כִּי קְנָאת לְיִלְלָה בְּנֵי עַלְיִי וְאַמְרָת־בְּרָר וְהִיא כִּי
שְׁמַע עַבְדָךְ וְלֹר שְׁמוֹאֵל וְשְׁכָב בְּמִקְמָתוֹ:⁹ וְיַאֲמָר הַהָזָה וְיַחֲזִיב וְיַקְרָא כִּי־פְּעַמְתָּבָעָם שְׁמוֹאֵל | ^[10] שְׁמוֹאֵל וְשָׁמַר שְׁמוֹאֵל דָבָר כִּי שְׁמַע עַבְדָךְ: פ
אֲשֶׁר־הִיא אֲלַשְׁמוֹאֵל הַבָּהָה אֲנֵיכָה עָשָׂה דָבָר בְּשִׁرְאָל אֲשֶׁר־כָל־שְׁמָעוֹן תְּצִילָנָה שְׁתִּי אֲנוֹי:¹² בְּזַיְם הַהָא אֲקָרָם אַל־עַלְיִי אֶת כָּל־אַשְׁר דָבָר
אַל־בִּיטָה הַחְלִל וְכָלָה:¹³ וְהַגְּדָתִי לְזֹא כִּי־שְׁבָעָה קְנָאת אֶל־עַלְיִי וְאַמְרָת־בְּרָר וְהִיא כִּי
אִם־יַתְכִּר עַזְנָתִי בְּזַיְם וְכָמָנָה עַד־עַזְלָם:¹⁵ וְשְׁכָב שְׁמוֹאֵל וְשְׁמַע עַבְדָךְ: פ
אַל־עַלְיִי וְשָׁמַר שְׁמוֹאֵל וְשְׁכָב בְּמִקְמָתוֹ:¹⁶ וְיַאֲמָר הַהָזָה וְיַחֲזִיב וְיַקְרָא כִּי־פְּעַמְתָּבָעָם שְׁמוֹאֵל | ^[17] שְׁמוֹאֵל וְשָׁמַר שְׁמוֹאֵל בְּנֵי וְשָׁמַר הַנְּגָן
אַל־עַלְיִי: וְקַרְאָה עַלְיִי אֶל־שְׁמוֹאֵל וְשָׁמַר שְׁמוֹאֵל בְּנֵי וְשָׁמַר הַנְּגָן כִּי־פְּעַמְתָּבָעָם
וְיַעֲשֵׂה זְמִינָה מִמְּדִינָה מִמְּדִינָה אֲשֶׁר־דָבָר אֶל־עַלְיִי:¹⁸ וְיַעֲשֵׂה שְׁמוֹאֵל אֶת־כָל־הַדָּבָרים וְלֹא כָחֵד מִמְּדִינָה וְיַאֲמָר הַטּוֹב בְּעַזְעָן
וְיַעֲשֵׂה: פ ^[19] וְיַעֲשֵׂה שְׁמוֹאֵל וְהִיא עַמּוֹן וְלֹא־הַפְּלִיל מִכְלָל־דָבָר אֶרְחָא:²⁰ וְלֹא־עַל־יִשְׂרָאֵל מִן־עַמּוֹן שְׁבָע כִּי־נָאָמָן שְׁמוֹאֵל לְנִבְיא לְהִזְהָרָה:
²¹ וְיַסְרָף הַהָזָה לְהִרְאָה בְּשָׁלה כִּינְגָּלָה וְהִיא אֲלַשְׁמוֹאֵל בְּשָׁלוֹן בְּדָבָר וְהִיא כִּי

"strong= "c:H5869a" x-morph= "He,C:NcbSc:Sp3ms" =lemma=" ^[1] עַיְנוּ | ^[2] 3:2-עַזְנִי | ^[3] 3:18-בְּעַנוּ | ^[4] 3:2-עַזְנִי | ^[5] 3:2-עַזְנִי | ^[6] 3:2-עַזְנִי | ^[7] 3:2-עַזְנִי | ^[8] 3:2-עַזְנִי | ^[9] 3:2-עַזְנִי | ^[10] 3:2-עַזְנִי | ^[11] 3:2-עַזְנִי | ^[12] 3:2-עַזְנִי | ^[13] 3:2-עַזְנִי | ^[14] 3:2-עַזְנִי | ^[15] 3:2-עַזְנִי | ^[16] 3:2-עַזְנִי | ^[17] 3:2-עַזְנִי | ^[18] 3:2-עַזְנִי | ^[19] 3:2-עַזְנִי | ^[20] 3:2-עַזְנִי | ^[21] 3:2-עַזְנִי | ^[22] 3:2-עַזְנִי | ^[23] 3:2-עַזְנִי | ^[24] 3:2-עַזְנִי | ^[25] 3:2-עַזְנִי | ^[26] 3:2-עַזְנִי | ^[27] 3:2-עַזְנִי | ^[28] 3:2-עַזְנִי | ^[29] 3:2-עַזְנִי | ^[30] 3:2-עַזְנִי | ^[31] 3:2-עַזְנִי | ^[32] 3:2-עַזְנִי | ^[33] 3:2-עַזְנִי | ^[34] 3:2-עַזְנִי | ^[35] 3:2-עַזְנִי | ^[36] 3:2-עַזְנִי | ^[37] 3:2-עַזְנִי | ^[38] 3:2-עַזְנִי | ^[39] 3:2-עַזְנִי | ^[40] 3:2-עַזְנִי | ^[41] 3:2-עַזְנִי | ^[42] 3:2-עַזְנִי | ^[43] 3:2-עַזְנִי | ^[44] 3:2-עַזְנִי | ^[45] 3:2-עַזְנִי | ^[46] 3:2-עַזְנִי | ^[47] 3:2-עַזְנִי | ^[48] 3:2-עַזְנִי | ^[49] 3:2-עַזְנִי | ^[50] 3:2-עַזְנִי | ^[51] 3:2-עַזְנִי | ^[52] 3:2-עַזְנִי | ^[53] 3:2-עַזְנִי | ^[54] 3:2-עַזְנִי | ^[55] 3:2-עַזְנִי | ^[56] 3:2-עַזְנִי | ^[57] 3:2-עַזְנִי | ^[58] 3:2-עַזְנִי | ^[59] 3:2-עַזְנִי | ^[60] 3:2-עַזְנִי | ^[61] 3:2-עַזְנִי | ^[62] 3:2-עַזְנִי | ^[63] 3:2-עַזְנִי | ^[64] 3:2-עַזְנִי | ^[65] 3:2-עַזְנִי | ^[66] 3:2-עַזְנִי | ^[67] 3:2-עַזְנִי | ^[68] 3:2-עַזְנִי | ^[69] 3:2-עַזְנִי | ^[70] 3:2-עַזְנִי | ^[71] 3:2-עַזְנִי | ^[72] 3:2-עַזְנִי | ^[73] 3:2-עַזְנִי | ^[74] 3:2-עַזְנִי | ^[75] 3:2-עַזְנִי | ^[76] 3:2-עַזְנִי | ^[77] 3:2-עַזְנִי | ^[78] 3:2-עַזְנִי | ^[79] 3:2-עַזְנִי | ^[80] 3:2-עַזְנִי | ^[81] 3:2-עַזְנִי | ^[82] 3:2-עַזְנִי | ^[83] 3:2-עַזְנִי | ^[84] 3:2-עַזְנִי | ^[85] 3:2-עַזְנִי | ^[86] 3:2-עַזְנִי | ^[87] 3:2-עַזְנִי | ^[88] 3:2-עַזְנִי | ^[89] 3:2-עַזְנִי | ^[90] 3:2-עַזְנִי | ^[91] 3:2-עַזְנִי | ^[92] 3:2-עַזְנִי | ^[93] 3:2-עַזְנִי | ^[94] 3:2-עַזְנִי | ^[95] 3:2-עַזְנִי | ^[96] 3:2-עַזְנִי | ^[97] 3:2-עַזְנִי | ^[98] 3:2-עַזְנִי | ^[99] 3:2-עַזְנִי | ^[100] 3:2-עַזְנִי | ^[101] 3:2-עַזְנִי | ^[102] 3:2-עַזְנִי | ^[103] 3:2-עַזְנִי | ^[104] 3:2-עַזְנִי | ^[105] 3:2-עַזְנִי | ^[106] 3:2-עַזְנִי | ^[107] 3:2-עַזְנִי | ^[108] 3:2-עַזְנִי | ^[109] 3:2-עַזְנִי | ^[110] 3:2-עַזְנִי | ^[111] 3:2-עַזְנִי | ^[112] 3:2-עַזְנִי | ^[113] 3:2-עַזְנִי | ^[114] 3:2-עַזְנִי | ^[115] 3:2-עַזְנִי | ^[116] 3:2-עַזְנִי | ^[117] 3:2-עַזְנִי | ^[118] 3:2-עַזְנִי | ^[119] 3:2-עַזְנִי | ^[120] 3:2-עַזְנִי | ^[121] 3:2-עַזְנִי | ^[122] 3:2-עַזְנִי | ^[123] 3:2-עַזְנִי | ^[124] 3:2-עַזְנִי | ^[125] 3:2-עַזְנִי | ^[126] 3:2-עַזְנִי | ^[127] 3:2-עַזְנִי | ^[128] 3:2-עַזְנִי | ^[129] 3:2-עַזְנִי | ^[130] 3:2-עַזְנִי | ^[131] 3:2-עַזְנִי | ^[132] 3:2-עַזְנִי | ^[133] 3:2-עַזְנִי | ^[134] 3:2-עַזְנִי | ^[135] 3:2-עַזְנִי | ^[136] 3:2-עַזְנִי | ^[137] 3:2-עַזְנִי | ^[138] 3:2-עַזְנִי | ^[139] 3:2-עַזְנִי | ^[140] 3:2-עַזְנִי | ^[141] 3:2-עַזְנִי | ^[142] 3:2-עַזְנִי | ^[143] 3:2-עַזְנִי | ^[144] 3:2-עַזְנִי | ^[145] 3:2-עַזְנִי | ^[146] 3:2-עַזְנִי | ^[147] 3:2-עַזְנִי | ^[148] 3:2-עַזְנִי | ^[149] 3:2-עַזְנִי | ^[150] 3:2-עַזְנִי | ^[151] 3:2-עַזְנִי | ^[152] 3:2-עַזְנִי | ^[153] 3:2-עַזְנִי | ^[154] 3:2-עַזְנִי | ^[155] 3:2-עַזְנִי | ^[156] 3:2-עַזְנִי | ^[157] 3:2-עַזְנִי | ^[158] 3:2-עַזְנִי | ^[159] 3:2-עַזְנִי | ^[160] 3:2-עַזְנִי | ^[161] 3:2-עַזְנִי | ^[162] 3:2-עַזְנִי | ^[163] 3:2-עַזְנִי | ^[164] 3:2-עַזְנִי | ^[165] 3:2-עַזְנִי | ^[166] 3:2-עַזְנִי | ^[167] 3:2-עַזְנִי | ^[168] 3:2-עַזְנִי | ^[169] 3:2-עַזְנִי | ^[170] 3:2-עַזְנִי | ^[171] 3:2-עַזְנִי | ^[172] 3:2-עַזְנִי | ^[173] 3:2-עַזְנִי | ^[174] 3:2-עַזְנִי | ^[175] 3:2-עַזְנִי | ^[176] 3:2-עַזְנִי | ^[177] 3:2-עַזְנִי | ^[178] 3:2-עַזְנִי | ^[179] 3:2-עַזְנִי | ^[180] 3:2-עַזְנִי | ^[181] 3:2-עַזְנִי | ^[182] 3:2-עַזְנִי | ^[183] 3:2-עַזְנִי | ^[184] 3:2-עַזְנִי | ^[185] 3:2-עַזְנִי | ^[186] 3:2-עַזְנִי | ^[187] 3:2-עַזְנִי | ^[188] 3:2-עַזְנִי | ^[189] 3:2-עַזְנִי | ^[190] 3:2-עַזְנִי | ^[191] 3:2-עַזְנִי | ^[192] 3:2-עַזְנִי | ^[193] 3:2-עַזְנִי | ^[194] 3:2-עַזְנִי | ^[195] 3:2-עַזְנִי | ^[196] 3:2-עַזְנִי | ^[197] 3:2-עַזְנִי | ^[198] 3:2-עַזְנִי | ^[199] 3:2-עַזְנִי | ^[200] 3:2-עַזְנִי | ^[201] 3:2-עַזְנִי | ^[202] 3:2-עַזְנִי | ^[203] 3:2-עַזְנִי | ^[204] 3:2-עַזְנִי | ^[205] 3:2-עַזְנִי | ^[206] 3:2-עַזְנִי | ^[207] 3:2-עַזְנִי | ^[208] 3:2-עַזְנִי | ^[209] 3:2-עַזְנִי | ^[210] 3:2-עַזְנִי | ^[211] 3:2-עַזְנִי | ^[212] 3:2-עַזְנִי | ^[213] 3:2-עַזְנִי | ^[214] 3:2-עַזְנִי | ^[215] 3:2-עַזְנִי | ^[216] 3:2-עַזְנִי | ^[217] 3:2-עַזְנִי | ^[218] 3:2-עַזְנִי | ^[219] 3:2-עַזְנִי | ^[220] 3:2-עַזְנִי | ^[221] 3:2-עַזְנִי | ^[222] 3:2-עַזְנִי | ^[223] 3:2-עַזְנִי | ^[224] 3:2-עַזְנִי | ^[225] 3:2-עַזְנִי | ^[226] 3:2-עַזְנִי | ^[227] 3:2-עַזְנִי | ^[228] 3:2-עַזְנִי | ^[229] 3:2-עַזְנִי | ^[230] 3:2-עַזְנִי | ^[231] 3:2-עַזְנִי | ^[232] 3:2-עַזְנִי | ^[233] 3:2-עַזְנִי | ^[234] 3:2-עַזְנִי | ^[235] 3:2-עַזְנִי | ^[236] 3:2-עַזְנִי | ^[237] 3:2-עַזְנִי | ^[238] 3:2-עַזְנִי | ^[239] 3:2-עַזְנִי | ^[240] 3:2-עַזְנִי | ^[241] 3:2-עַזְנִי | ^[242] 3:2-עַזְנִי | ^[243] 3:2-עַזְנִי | ^[244] 3:2-עַזְנִי | ^[245] 3:2-עַזְנִי | ^[246] 3:2-עַזְנִי | ^[247] 3:2-עַזְנִי | ^[248] 3:2-עַזְנִי | ^[249] 3:2-עַזְנִי | ^[250] 3:2-עַזְנִי | ^[251] 3:2-עַזְנִי | ^[252] 3:2-עַזְנִי | ^[253] 3:2-עַזְנִי | ^[254] 3:2-עַזְנִי | ^[255] 3:2-עַזְנִי | ^[256] 3:2-עַזְנִי | ^[257] 3:2-עַזְנִי | ^[258] 3:2-עַזְנִי | ^[259] 3:2-עַזְנִי | ^[260] 3:2-עַזְנִי | ^[261] 3:2-עַזְנִי | ^[262] 3:2-עַזְנִי | ^[263] 3:2-עַזְנִי | ^[264] 3:2-עַזְנִי | ^[265] 3:2-עַזְנִי | ^[266] 3:2-עַזְנִי | ^[267] 3:2-עַזְנִי | ^[268] 3:2-עַזְנִי | ^[269] 3:2-עַזְנִי | ^[270] 3:2-עַזְנִי | ^[271] 3:2-עַזְנִי | ^[272] 3:2-עַזְנִי | ^[273] 3:2-עַזְנִי | ^[274] 3:2-עַזְנִי | ^[275] 3:2-עַזְנִי | ^[276] 3:2-עַזְנִי | ^[277] 3:2-עַזְנִי | ^[278] 3:2-עַזְנִי | ^[279] 3:2-עַזְנִי | ^[280] 3:2-עַזְנִי | ^[281] 3:2-עַזְנִי | ^[282] 3:2-עַזְנִי | ^[283] 3:2-עַזְנִי | ^[284] 3:2-עַזְנִי | ^[285] 3:2-עַזְנִי | ^[286] 3:2-עַזְנִי | ^[287] 3:2-עַזְנִי | ^[288] 3:2-עַזְנִי | ^[289] 3:2-עַזְנִי | ^[290] 3:2-

20 וכעת מותה ותדבנה הנטביה עליה אל-תיראי כי בן יולדת ולא ענתה ולא-שעתה לבה:²¹ ותתקרא לנער אי-יכבוד לאמר גלה כבוד משראל אל-הלקח ארון האלים ואלה-חיה ואשה:²² והוא אמר גלה כבוד משראל כי נלקח אהרון האלים:

"strong= "H5221" x-morph= "כָּה" lemma= lemma | ר[¹] 4:13

Chapter 5

פלשׁתִים לְקֹחּוּ אֶת אַרְון הָאֱלֹהִים וְבָבָהוּ מִבֵּן הַעֲזָר אֲשֶׁר-זָהָדָה;² וַיַּקְחֵנּוּ פְּלַשׁתִים אֶת-אַרְון הָאֱלֹהִים וַיַּבְאֵוּ אֹתוֹ בֵּית דָגָן וַיַּצְבֹּאוּ אֹתוֹ אֶצְלָ דָגָן:
 3 וַיַּשְׂכְּמוּ אֲשֶׁר-זָהָדִים מִמְּפֹרָת וְהַגָּהָה דָגָן נִפְלֵל לִפְנֵי אַרְון וַיַּקְחֵנּוּ אֶת-דָגָן וַיַּשְׁבֹו אֹתוֹ לִמְקוֹמוֹ:⁴ וַיַּשְׂכְּמוּ בְּפִרְקָר מִמְּפֹרָת וְהַגָּהָה דָגָן נִפְלֵל לִפְנֵי אַרְון יְהוָה וְרַאשׁ דָגָן וְשְׁמִינִי | כְּפָעַת יְדוֹ כֶּרֶתְוֹת אֶל-הַמִּפְּלָן לְקָדְגָן נִשְׁאָר עַלְיוֹ:⁵ עַל-כֵן לְאַיְדֵרֶל כְּנָנִי דָגָן וְכָל-הַבָּאִים בַּיּוֹם עַל-מִפְּלָן דָגָן בַּאֲשֶׁר-זָהָדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה:⁶ וַיַּכְבִּדְיְהוָה אֶל-הָאֲשֶׁר-זָהָדִים וַיִּשְׁמַם וַיַּעֲתֵם בַּעֲפָלִים¹¹ אֶת-אֲשֶׁר-זָהָדָה וְאַתְּבָולָה:⁷ וַיָּרָא אֱנֹשׁ-אֲשֶׁר-זָהָד כִּיכְן וְאָמָרָ לְאַיְשֵׁב אֶת-אַרְון יְהוָה יְשָׁרָאֵל עַמּוֹן כִּי-קָשְׁתָה הַזֶּה עַל-עַלְיוֹן וְעַל דָגָן אֱלֹהֵינוּ:⁸ וַיַּשְׁלַחְנוּ וְאָסַפְנוּ אֶת-כָּל-סְרִינָה פְּלַשׁתִים אֶל-הָמָרָן מִהְגַּשָּׁה לְאַרְון אֱלֹהִים יְשָׁרָאֵל וְאָסַבָּא אֶת-אַרְון אֱלֹהִים יְשָׁרָאֵל:⁹ וַיַּחֲנַן אֶת-הַיּוֹם וְתַהַלֵּיל יְהוָה
 | בַּעַר-מְהֻמָּה גְּדוּלָה מָאֵד וְרַא-תְּאַנְשֵׁי הַיּוֹם מִקְטָן וְעַד-גְּדוֹלָה וְשַׁתְּרוּ לְהַם עַפְלִים:¹² וַיַּשְׁלַחְנוּ אֶת-אַרְון הָאֱלֹהִים עַקְרָבוֹן וְיהִי כְּבָ� אַרְון
 האֱלֹהִים עַקְרָבוֹן וְיַעֲקֹבָה הַעֲקָרִים לְאָמֵר הַסּוּבָה אֶל-אֶת-אַרְון אֱלֹהִים יְשָׁרָאֵל לְהַמִּוְתָּנוּ אֶת-עַמִּינוּ:¹¹ וַיַּשְׁלַחְנוּ וְאָסַפְנוּ אֶת-כָּל-סְרִינָה פְּלַשׁתִים וְאָמָרָו שְׁלֹחוּ אֶת-אַרְון אֱלֹהִים יְשָׁרָאֵל יְשָׁרָאֵל וְעַבְדֵל קְקָמָנוּ וְלֹא-יִמְתַּבְּלֵל כָּל-הַיּוֹם כְּבָדָה מָאֵד יְהִי אֱלֹהִים שָׁם:¹² וְהַאֲנָשִׁים
 אשר לְאַמְתָּה הַכּוּ בַעֲפָלִים¹³ וְוַתַּעֲלֵל שְׁוֹעַת הָעִיר הַשְׁמִים:

"strong= "b:H2914" x-morph= "He,Rd:Ncmpa" =lemma | בטָהֹרִים [1]
"strong= "H2914" x-morph= "He,Ncmpa" =lemma | טָהֹרֶת [2]
"strong= "b:H2914" x-morph= "He,Rd:Ncmpa" =lemma | בְּטָהֹרִים [3]

Chapter 6

1. כי הוי ארז'יריהה בשלה פלשתים שבעה חדשים: ² וקראו פלשתום לכאנם ולקנסים לאמר מעה נעשה לארון והוא הודיענו בטה ונשלחו למקומן: ³ ואמרו אמת' משלשים את ארון אל'ני ישראל אל'תשלחו אותו ריקם כי השב תשיבו לו אשם אז תפרקנו ונידע לך למה לאיתסור ידו מכם: ⁴ ואמרו מה האשם אשר נשב לו ואמרו מס' סרני פלשתים חמשה עפלים ¹¹ וזה וחמשה עכבריו וזה כימגפהacha את כלכם ולסרוגיכם: ⁵ עשיותם צלמי עפלים ¹² צלמי עכברכם המשחיתם את הלאץ גונתם לאלני ישראל כבוד אוילן ⁶ וכל את ידיהם מועל אלהיכם ומעל ארציכם: ⁶ ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבודו מצרים ופרעה אתילגים הלו' ואשר התעלל בהם ושלחחים וילכו: ⁷ עיטה קחן ועשן עלה חודה האחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם כליהם על אסרכם את הפרות בעגלת והשבותם בנים מאריריהם הבהתו: ⁸ ולקחתם את ארון והוה גונתם את אל'העגלת ואת כל הזבב אשר השבתם לו אשם תשימו בארכז מצד'ו ושלוחתם אתו והלהן: ⁹ ראיתם אס' זר בולן עלה בית שמש הוא עשה לנו את הדרעה הגדולה הנטה ואס' זר ודענו כי לא ידו נגעה בנו מקרה הוא היה לנו: ¹⁰ ועשן האנשין בון ויקח שטן פרות עלות ואסרכם בעגלת ואת בנים כל' בבה: ¹¹ ושותו את ארון והוה אל'העגלת ואת הארמ' ואת עכבריו הזבב ואת צלמי טהוריהם: ¹² ושורה הפרות בדרכ' על-זר' בית שמש במשילה את קל' הולך גש' ולא'סרו יונן ושמואל וסרגני פלשתים הליכם אחריהם עד'גבול בית שמש: ¹³ ובית שמש קברים קצירחיטים בעמק ישאו את עיניהם ויראו את ארון ושםחו לאות: ¹⁴ והעגלת באה' אל'שדה והושע בית'הشمיש' ותענעם שם ואבן גודלה ובבקענו את עיני העגלת ואת הפרות העלו עליה להיהו: ¹⁵ הנהו והוה ואת'הארען אשר אתו כל'ז'הב ושמו אל'האנן הדוללה ואונשי בית'שמש הועל' עלות ויזבחו זבחים ביום ההורא להיהו: ¹⁶ חמישה סרני'פלשתים ראו ושבו עקרון ביום ההוא: ¹⁷ ואלה טחני הזבב אשר השיבו פלשתים אשם להיה לאשוד אחד לעזה אחד לאשקלון אולד לגת אחד לדקון אחד: ¹⁸ ועכבריו הזבב מס'ר כל'ער' פלשתים ליחסת הסרבים מעיר מבצר ועד כפר הפרי ועד ואבל הגודלה אשר הניחו על'ה את ארון והוה עד היום הזה בשדה יהושע בית'הشمיש': ¹⁹ ו/or באוני' בית'שמש כי ראו בארון והוא ויר' בעם שביעם איש חמישים אלף איש ויתאבלו העם פיהכה והוא בעם מכה גדולה ²⁰ ואמרו אנשי בית'שמש מי יכול לעמוד לפניו והוא האללים הקדושים זהה אל'ם עלה מועלינו: ²¹ ושלחו מלאים אל'ושב' קרייטיערים לאמר השבו פלשתים את ארון והוא ר' העלו אותו אליכם:

"strong= "H2914" x-morph= "He,Ncmpc בטחָרֶת" =lemma | טחָרֶת [1] 6:4
"strong= "H2914" x-morph= "He,Ncmpc:Sp2mp בטחָרֶת" =lemma | בטחָרֶת [2] 6:5

Chapter 7

1 יבואו אנשי קריית יערם ויעלו את־ארון יהוה ויבאו אותו אל־בית אבנעזר בנה קדרו לשמר את־ארון יהוה: פ² והוא מושם שבת הAaron בקרית יערם ורבו הימים ויהיו עשרים שנה ויבנו כל־בית ישראל אחריו יהוה: ס³ אמר שמאלו אל־כל־בית ישראל לאמר אם־בכל־לבכם אתְם שבם אל־יהוה הטו את־אללה הנכרי מתוככם והעתורת והכלנו לבכם אל־יהוה ועבצנו לבבו ויצל אתכם מיד פלשתים: ⁴ ייסרו בני ישראל את־הבעלים ואת־העתורת ויעבדו את־יהוה לבדך: פ⁵ אמר שמאלו קבוץ את־כל־ישראל המצתפה ואת־תפל בעדים אל־יהוה: ⁶ יקברו המצתפה ושבורם ושפכו לפני יהוה וצומו ביום ההורא ואקרו שם חטאנו ליהוה ושפטו שמאלו את־תבנינו שראל במצפה: ⁷ וישמעו פלשתים כיהתקבזו בנים־ישראל המצתפה ויעלו סרני־פלשתים אל־ישראל ושםען בני־ישראל ויראו מפני פלשתים: ⁸ יאמחו בנים־ישראל אל־שמאלו אל־תחרש מפנו מזעך אל־יהוה אל־יהנו מזעך אל־יהוה אל־יהנו ויעשו מץ פלשתים: ⁹ ייקח שמאלו טלה חלב־אולד וועלחה ¹⁰ עליה כל־יהוה ויעק שמאלו אל־יהוה בעד ישראל ועבנה יהוה: ¹⁰ יקי שמאלו מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחה בשראל וירעם יהוה בקהל־גדוד ביום ההורא על־פלשתים ויהם ונגפו לפני־ישראל: ¹¹ יעצו אנשי ישראל מרה מצפה וירדפו את־פלשתים וכום עד־מתחת לבית כר: ¹² ייקח שמאלו אבן אחות ושם בירה מצפה בין־השן ויקרא את־שםה אבן־העיר ואמר עד־הנה עזנו יהוה: ¹³ יקנעו הפלשתים ולא יספיק עוד לבוא בגבwal ושואל ותהי יدي־יהוה בפלשתים כל ימי שמאלו: ¹⁴ ותשבנה הערים אשר לך־פלשתים מאות־ישראל לישראל מזערכו ועד־זאת את־גבwal הצליל וישראל מיד פלשתים והי שלום בן־ישראל ובון האמרי: ¹⁵ ושפט שמאלו את־ישראל כל ימי חייו: ¹⁶ והلن מזעך שנה בשנה וסביר בויות־אל והגלויל והמצתפה ושפט את־ישראל את כל־המקומות האלה: ¹⁷ ותשבעת הרקמתה כי שם ביתו ושם שפט את־ישראל וברם מזבח יהוה:

"strong= "c:H5927" x-morph= "He,C:Vhw3ms" =lemma | לעלה |^[1] לעלה |^[2] 7:9

Chapter 8

1 כי ה' כאשר זkon שמאול ושם אותבננו שפטים לישראל:² כי שם בנו הבכור זאל ושם משנהו אביה שפטים בבאар שבע: לא-ה' לבנו בנו ברכיו³ וטו אחריו הבצע ולחדר-חדר וטו מפט: יתקבצ'ו כל זקן ישראל ויבאו אל-שמאול הרמותה:⁴ יאמרו אל-ה' הנה אתה והנת נבנ'ג לא הלו' בדרכיך עתה שמה' לנו מלך לשפטנו ככל-הגאים:⁵ ירע הדבר בעני' שמאול כאשר אמרו תנחלנו מלך לשפטנו ויתפלל שמאול אל-זהותה:⁶ יאמור וזה אל-שמאול שמע' בקע' העם לכל אשר יאמור אליך כי לא את' מס' כי-את' מס' ממלך עלייהם:⁷ ככל-המעשים אשר עשו מיום העליתם אוטם ממצאים ועד-ה'ם זהה ויעזבי ועבדו אלהים אחרים כן המה' שעם גמלן:⁸ עתה שמע בקע'ם אף כי-ה' עד תעד בכם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליכם:⁹ יאמר שמאול את כל-דברי' הנה אל-ה'ם מטה' מלך:¹⁰ יאמור זה והיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את-בניכם יברך ברכות ובפרישוי ויטו לפניו מרכבתו:¹¹ ולשומם לו שרו אלפים ושתי חמשים ולחרש חירשו ולקצר קציו ולבשوت כל-מלחמתו וכלי רכוב:¹² וא-תבנ'ותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפונות:¹³ וא-תשׁוד'ותיכם וא-תיכרמי'ם וא-תיכט'ם הטובים יקח ותמן לעבדיו:¹⁴ יעריכם וכרכיכם יושר' ונתן לסריסי ולבבדי:¹⁵ וא-תעד'יכם וא-תשבחו'תיכם וא-תבחרוכם הטעונים וא-תחרומי'יכם יקח ועשה למלאכתו:¹⁶ צאניכם ויעשה לתה'ילו לעבדים:¹⁷ஆ-עקטם ביזם ההוא מלפני מליכם אשר בחרתם לכם ולא-יענה זהה אתכם ביזם ההוא:¹⁸ ימאננו העם לשמע בקע' שמאול יאמרו לא כי אס-מלך היה עליינו:¹⁹ והינו גם-אנחנו ככל-הגאים שפטנו מלכנו וצא לפוננו ובלחם את-כל-דברי' העם ודברם באזון והוה:²⁰ יאמור וזה אל-שמאול שמע' בקע'ם והמלכתם להם מלך ואמר שמאול אל-אנשי ישראל לכ' אויש לעיר:²¹

"strong= "b:H1870" x-morph= "He,R:Ncbsc:Sp3ms" lemma= בדרכו" דָרְךָ"]¹[8:3]

Chapter 9

1 יהוי-יאש מבני מוקן¹¹ אשר קUSH בראבאל בצרור ברכבתה בראפיק' בראייש ומינו גבור חיל: **2** לו-יהה בן ושמון שאול בחר ותוב ואין אווש מבני ישראל טוב מטעו משכו ומעלה גבה מכל העם: **3** ותאכזנה האתנות לקUSH אבוי שאל ואמר קUSH אל שאל בנו קח-ינא אתך את-אחד מהגערים וקעם לך בקש את-האתנות: **4** ישבך בהר-אפיקים ויעבר בא-ץ' שלשה ולא מצאו ושברו בארץ-עתלים ולא ישבך בארץ-ימני ולא מצאו: **5** ה'מה בא הארץ צוף ושאל אמר לנערו אשר עמו לכה ונשגב פרייחל אבוי מרא האתנות זדא לג': **6** אמר לו הנער-יאן איש-אלחים בעיר ה'את והאש נכבד כל אשר ידיבר בוא בזבז עתה ניכחה שם أول' יגיד לנו את-דרקנו אשר הילכך עלייה: **7** ישאל שאל לנערו והנה גל' מה-ה'באי לאוש' כי הלחט' את-שורה ארול'ה'באי לאיש האלhim מה אנתנו: **8** ייסף הנער לענות את-שאל ואמר הנפה נמצא בל' רב בערך קסף ותתיי' לאיש האלhim והגד לנו את-דרקנו: **9** לפנים | בשראל כה אמר האיש בלבתו לדרוש אלhim לטו ונלכה עד-הראה כו לגביה שקל כסף ותתיי' לאיש האלhim והגד לנו את-דרקנו: **10** יושאל לנערו טוב דברך לך | נלכה ולכו אל-ה'ב'ור אשר-שים איש האלhim: **11** ה'מה היום יקרא לפנים הראה: **12** ואמר שאל לנערו טוב דברך לך | נלכה ולכו אל-ה'ב'ור אשר-שים איש האלhim | עתה עלים במעלה העיר וממה מצאו נערות יצאות לשאב מים ואמרו להן הש' בוה הראה: **13** ותענינה אוטם ותאמרנה שע' הנה לפניה מהר | עתה כי ה'ים בא לעיר

כִּי־זָהָב הַיּוֹם לְעַם בְּבִמָּה:¹³ כְּבָאֶם הָעִיר כִּן תִּמְצָאֵן אֶתְנוֹ בְּטֶרֶם יַעֲלֵה הַבְּמָתָה לְאֶלְף כִּי לְאִירָאֵל הַעַם עַד־בָּאוֹ כִּיהְואַיְבָרְךָ הַבָּחָר אַמְרִיךָ
אֶכְלָל הַקְּרָאִים וְעַתָּה עַלְוָיְאָוָתָן כְּהָזָם תִּמְצָאֵן אֶתְנוֹ:¹⁴ שָׁעַל הָעָר הַמָּה בָּאִים בְּתוֹךְ הַלְּוִיר וְהַגָּה שְׁמָאוֹל עַזָּאָל לְקָרָאָל מַעֲלוֹת הַבְּמָה:¹⁵
וְהַזָּה גָּלָה אֶת־אֶזְן שְׁמָאוֹל יְזָם אֶחָד לְפָנִי בְּאוֹשָׂאָל לְאָמָר:¹⁶ כְּעַת | מַהְרָא אֲשָׁלָח אֶלְקָר אֶזְשָׁמָאָר בְּגִימָן וְמַשְׁחָתָן לְגִידָעָל עַל־עַמִּי יְשָׁרָאֵל
וְהַשְׁעָא אֶת־עַמִּי מִדְיָ פְּלַשְׁתִּים כִּי רְאִוִּי אֶת־עַמִּי כִּי בָּאהּ צַעֲקוֹתָנוּ אֶלְיָ:¹⁷ שְׁמָאוֹל רָאָה אֶת־שְׂאָל וְיָהִוָּה הַנָּהָה הַאֲשָׁר אָמְרָתִי אֶלְיָ זֶה
עַצְרָבָעָמִי:¹⁸ יָגַשׁ שְׂאָל אֶת־שְׁמָאוֹל בְּתוֹךְ הַשְׂעָר וְאָמַר הַגְּדָה־נְאָא לִי אֶזְחָה בְּתַהְרָה:¹⁹ יְעַן שְׁמָאוֹל אֶת־שְׂאָל וְיָאָמַר אֲבָכִי הָרָאָה עַלְהָ
לְפָנִי הַבְּמָה וְאַכְלָתָם עַמִּי הַיּוֹם וְשְׁלַחְתָּם בְּבָקָר וְכֵל אֲשָׁר בְּלַבְבָּךְ אָגִיד לְךָ:²⁰ וְלֹא־תַּתְּנוּתָאָקְדָּתָא לְךָ הַיּוֹם שְׁלַשְׁת הַיּוֹם אַל־תַּשְׁמַשְׁתָּם אֶת־לְבָבָךְ
לְהַמָּה כִּי נִמְצָאָו וְלִמְיָכְלָחָדָתָו וְשָׁרָאָל הַלְּוָא בְּרִימָיו אֲגָנִיכִי מַקְטָבִי שְׁבָטִי שְׁוָאָל וְמַשְׁפָחָתִי
הַצְּעָרָה מַכְלִימָשְׁפָחָת שְׁבָטִי וְלִמְהָאָוָתָו וְתַּעֲנָרָו וְתַּעֲנָרָו יְבָאָם לְשַׁכְּנָה וְתַּעֲנָרָו לְהַמָּקָומָם בְּרַאֲשָׁ
הַקְּרָאִים וְוְמָה כְּשַׁלְשִׁים אַיְשָׁוָבָה:²³ יְאָמַר שְׁמָאוֹל לְךָ נִתְּמִיא הַתְּהִמָּה אֲשֶׁר שָׁוָבָה עַמְּךָ²⁴ וְזַרְתָּם הַטְּבָחָ
אֶת־הַשּׁוֹק וְהַעַלְיהָ וְשָׁם | לְפָנִי שְׂאָל וְיָאָרְהָה הַנְּשָׁאָר שְׁמָאוֹל לְפָנִי אָמְרָתִי אֶלְיָ שְׁאָל עַמְּשָׁמוֹל
בַּיּוֹם הַהָא:²⁵ וַיַּדְרֹזְמָה הָעִיר וַיְדַבֵּר עַמְּשָׁאוֹל עַל־הַגָּג:²⁶ וְשָׁכָמוּ וְהִי כְּעַלְתָּה הַשְׁמָר וַיְקָרָא שְׁמָאוֹל אֶל־שְׂאָל הַגָּג²¹ לְאָמַר קְוֹמָה
וְאַשְׁלָחָר וְקַם שְׂאָל וְזִיאָו שְׁנִינָה הָאָוָו וְשָׁמוֹאָל הַחֲזָה:²⁷ הַמָּה יַוְדִידִים בְּקָצָה הָעִיר וְשָׁמוֹאָל אֶל־שְׂאָל אֶל־שְׂאָל הַגָּג²² לְאָמַר קְוֹמָה
וְאַתְּהָעַמְדָכָם כָּוֹם וְאַשְׁמִיעָכָם אֶת־דִבְרָךְ אֱלֹהִים:

¹¹ מִבְּנֵי | בֶּן | קָרְבָּן | lemma= "m:H1121a" x-morph= "He,R:Np" =strong= "strong= "H3225" x-morph= "He,Np"
¹² הַגָּג | lemma= "d:H1406" x-morph= "He,Td:Ncma" =strong= "strong= "d:H1406" x-morph= "He,Np"

Chapter 10

וְיָקָח שְׁמָאוֹל אֶת־פָּרָה הַשְׁמָנוֹ וְיַצְאָק עַל־רְאָשׁוֹן וְיַשְׁקָרְוּ וְאָמְרוּ אֶלְיָ נִמְצָאָת שְׁבָנָא אַנְשָׁם
עַם־קְבָרָתָה רְתָל בְּגִבּוּל בְּנִימָן בְּאַלְמָח וְאָמְרוּ אֶלְיָ נִמְצָאָו נִמְצָאָו בְּגִבּוּל הַאֲתָנוֹת אֲשֶׁר הַלְּכָתָה עַל־נִטְשָׁנָא אֲבָיר אֶת־דִבְרָנִים בְּבִיטָאָל אֶתְגָּד נְשָׁאָא | שְׁלַשָּׁה דְּגִים
אֲשֶׁר־לְבָנָי³ וְחַלְפָתָמָה כְּכָרָתָה לְחַמָּם וְחַדָּתָמָה כְּבָלְיָוָן⁴ וְשָׁאָל לְבָנָו וְמַצְאָר שְׁמָלָה אֲבָנִים עַל־יְמִינָה אֲבָנִים עַל־יְמִינָה אֲבָנִים
אֲחָד וְנָשָׁא שְׁלַשָּׁת כְּכָרָתָה לְחַמָּם וְחַדָּתָמָה כְּבָלְיָוָן וְמַצְאָר שְׁמָלָה אֲבָנִים
אֲשֶׁר־שָׁם נִצְבָּא פְּלַשְׁתִּים וְיָהִי כְּבָאָר שְׁמָלָה וְפְגָעָתָה חַבְלָבָנָה וְלִפְנֵיָה מִהְבָּמָה וְלִפְנֵיָה מִקְטָבָנָה⁵ וְצָלָחָה
גָּלְרָום וְהַתְּנִבָּת עַמְּם וְוְהַפְּכָת לְאָשׁוֹר:⁷ וְהִיא כִּי תַּבְּאֵה¹¹ הַאֲתָנוֹת הָאַלָּה לְרַע עֲשָׂה לְאָשָׂר תִּמְצָא יְגַדְּרָה עַמְּךָ:
וְיַדְתָּתָל פָּנִי הַגָּלָל וְהַנָּהָא אֲגָנִיכִי יַדְךָ אֶלְיָ שְׁמָאָל וְיַהְפְּרָל אֲלָהִים לְבָנָר יְבָנָר וְהַדְעָתָי לְרַע עֲשָׂה:⁹ וְהִיא כְּהַפְּנַתְּנוּ שְׁכָמוּ לְלַכְתָּם מִעֵם שְׁמָאָל וְיַהְפְּרָל אֲלָהִים לְבָנָר יְבָנָר כִּי תִּמְצָא בַּיּוֹם הַהָא:¹⁰ וְיַבְּאוּ שְׁם־גְּבֻעָתָה וְהַנָּהָא
חַבְלָבָנָה לְקָרָאָת וְתַּצְלָחָה עַל־יְמִינָה אֲלָלִים וְיַתְּנוּתָא בְּתַחְתָּם:¹¹ וְהִיא כִּי־לְיַדְעָנוּ שְׁלַשָּׁה דְּגִים שְׁאָל בְּבִנְבָא:¹³ וְאָמַר
אַל־רְעָהוּ מִהְזָה הַיָּה לְבָרְקָה שְׁגָם שְׁאָל מִלְּאָלִים וְיַמְּרָא כְּלָהָה לְמַשְׁלָחָה נְשָׁאָל בְּבִנְבָא:¹⁴ וְיַאֲמָר דָּוד שְׂאָל אֶלְיָ וְאַל־נָעָר אֲלָהִים אֲנָה לְכָתָם וְלִפְנֵי הַיְתָה לְמַשְׁלָחָה נְשָׁאָל בְּתַחְתָּם:¹⁵ וְאָמַר דָּוד
שְׁאָל הַגִּדְהָא לִי קְהָדָה אֲלָהִים לְבָנָר אֲלָהִים הַזָּדָה לְבָנָר כִּי אֲנָה נִמְצָאָו אֲלָהִים לְאָהָגָד לְזֶה אֲשֶׁר
שְׁמָאָל:¹⁷ וְיַצְאָק שְׁמָאָל אֶת־יְהָוָה הַמִּצְפָּה:¹⁸ וַיְאָמַר | אַל־בָּנִי יְשָׁרָאֵל אֶת־יְהָוָה הַמִּצְפָּה מִצְלָמָם וְאַצְלָל אֶת־יְהָוָה
מִמְּצָרָמָם וְאַצְלָל אֶת־יְהָוָה וְאַצְלָל אֶת־יְהָוָה וְאַצְלָל אֶת־יְהָוָה וְאַצְלָל אֶת־יְהָוָה
מִכְּלָעָתָם וְאַצְלָל אֶת־יְהָוָה וְאַצְלָל אֶת־יְהָוָה אֲנָה לְכָתָם וְלִפְנֵי הַיְתָה לְמַשְׁלָחָה נְשָׁאָל בְּבִנְבָא:²¹ וְיַקְרָב
וְלֹא־נָשְׁבָט בְּנִימָן: וְיַקְרָב אֶת־שְׁבָט בְּנִימָן לְמַשְׁפָחָתוֹ²² וְתַּלְכֵד מַשְׁפָחָתוֹ²³ וְלֹא־נָשְׁבָט
בְּיָהָה עַד הַלְּמָס וְיַאֲמֵר הַיְתָה כִּי אֲנָה קָמָה בְּקָלְהָעָם וְלֹא־נָשְׁבָט
בְּיָהָה כִּי אֲנָה קָמָה בְּקָלְהָעָם וְיַאֲמֵר הַיְתָה כִּי אֲנָה קָמָה בְּקָלְהָעָם
אֲלָהִים
חַלְוִיל אֲשֶׁר־גָּנָע אֱלֹהִים בְּלַבָּם:²⁷ גָּנוּ בְּלַעַל אָמָרְהוּ מִהְעַשְׂנוּ זֶה וְיִזְהָהוּ וְקַאְהָבָאָו לֹא מִנְחָה וְהַיְיָ כְּמַחְרִישָׁפָ:

^{10:7} תַּבְּאֵה | lemma= "strong= "H0935" x-morph= "He,Vqi3fp" =strong= "strong= "I:H4940" x-morph= "He,R:Ncfpc:Sp3ms" =lemma= "מַשְׁפָחָה" | lemma= "לְמַשְׁפָחָתוֹ" | lemma= "בָּזָא" =strong= "strong= "H0935" x-morph= "He,Vqi3fp" =strong= "strong= "I:H4940" x-morph= "He,R:Ncfpc:Sp3ms" =lemma= "מַשְׁפָחָה" | lemma= "לְמַשְׁפָחָתוֹ" | lemma= "10:21

Chapter 11

¹ יְעַל נְחַשָּׁה עַמְוֹנִי וְיַחַנּוּ עַל־יְבָשָׁה גָּלְעָד וְיַאֲמָרְהוּ כָּל־אֲנָשִׁי בַּיַּשְׁעָה אֶל־נְחַשָּׁה כְּרָתִים לְנִזְבָּח בְּרִית וְנִשְׁבָּח:² וְאָמַר אֱלֹהִים נְחַשָּׁה עַמְוֹנִי בְּזֹאת אֲכְרָת לְכָם
בְּזֹלְגּוּר לְכָם כָּל־עַזְעָן יְמִון וְשְׁמַתְתִּיחָה חַרְפָּה עַל־כָּל־יְשָׁרָאֵל:³ וְאָמָר אֱלֹהִים אֶלְיָ וְקַנְעַן יְבָשָׁה הַרְף לְנוּ שְׁבָעָת יְמִין וְנִשְׁלָחָה מִלְאָלִים בְּכָל־גּוֹלְדָה
אֲסִמְעָן מַזְעִיע אֶתְנוֹן וְיִצְאָנוּ אֱלֹהִים:⁴ יְבָאָו הַמְּלָאָכִים גְּבֻעָת שְׁאָל וְיִדְבְּרוּ הַדְּבָרִים בְּאַזְנֵי הָעָם וְיַשְׁאָו כָּל־הָעָם אֲתִיקָלִים וְיַבְּכוּ:⁵ וְהַנָּהָה שְׁאָל בָּא

אחריו הבקר מורה ששה ואמר שאל מה לא Um כי יבכו ויספרו לו את זכרינו אנסי ביש: **6** תצלח רוח אליהם על שאל שמענו **11** את הדברים האלה ויביר אפס מאי: **7** ויקח צמד בקר וינתחוו ושלח בכל גבול ישראל ביד המלכים | לאמור אשר איןנו ייא אחרי שאל ואחר שמאול כה עשה לבקר ופל פחדיהוה על העם ויצאו איש אחד: **8** ויפקדים בפרק ויחיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: **9** ויאמרם למלכים הבאום כי התארון לאיש יבוש גלעד מחר תהיילם תשועה בחם **12** החטש ובאו המלכים וגדו לאנש יבש ושםחו: **10** ויאמרם אנסי ביש מחר נצא אליכם ויעשitem לנו ככל הطيب בעיניכם: **11** כי מחרחת ושם שאל את היהעם שלשה ראשים ייבאו בתורה מהנה באשمرة הבקר ויכן את עמו עד חם היום כי הנסרים ייפצו ולא נשארכם שנים ייחד: **12** ויאמר העם אל שמאול מי האمر שאל מלך עליינו תנן האנשים ובמיתם: **13** ויאמר שאל לאיזמת אש ביום זהה כי הרים עשה יהונה תשועה בישראל: **14** ויאמר שמאול אל העם לך וכן כל העם הגלג וחדש שם המלוכה: **15** וילכו כל העם הגלג ומכלו שם את שאל לפניהם יהוה בגלג ויבחו שם זבחים שלמים לפניהם יהוה ושם שם שאל וכל אנשי ישראל עד מאי: **16**

"strong= "k:H8085" x-morph= "He,R:Vqc:Sp3ms" =lemma |¹¹**כְּשַׁלְעָנִי** | 11:6
"strong= "k:H2527" x-morph= "He,R:Ncmsc" =lemma |¹²**כְּחַטֵּפֶת** | 11:9

Chapter 12

¹ שאמר שמויאל אל-כל-ישראל הנה שמעתי בקהלם לכל אשר אמרתם לי ואמליך עלייכם מלך² ועזה הנה המלך מטההר לפניכם ואני זונגי ושבתי נבני הנם אתכם ואני התפלلت לפניכם מנער עדריהם זה:³ הנה עטן בו ג'נד והוא וג'נד משיחון אתי-ישראל מיו ל��חתי וקחמי לך-היה לבר ואעלים עטן בו ואשב לכם:⁴ שאמרו לא עשקבינו ולא רצוננו ולא לקחת מיד-איש קוקתי ואת-היה עשקבתי אתי-ישראל מז'נאי לבר ואעלים עטן בו ואשב לכם:⁵ שאמר שמויאל אל-העם והוא אשר מז'נאי מהומה:⁶ שאמר אל-העם עד והוא בכם ועד משח瞳 העם הזה כי לא מצאתם בגד מז'נאי ולאker עד:⁷ שאמר שמויאל אל-העם והוא אשר עשה את-המשה ואת-אהרן ואשר העליה את-אבתיכם מארץ מצרים: עתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל-צדקות יהוה אשר-רעשה אתכם ואת-אבתיכם:⁸ כאשר-בא יעקב מצרים ויעקבו אבותיכם אל-יהוה ושלוח יהוה את-המשה ואת-אהרן ויזיאו את-אבתיכם מארצים ושובם במקומם זה:⁹ ישכחו את-יהוה אלהיהם ומיכר אתם ביד סיסרא שרכבתה חצואר נגיד-פלשתים וביד מלך מואב וליחדו בם: יעקבו אלהי-הוה ויאמר-ך¹⁰ חטנו כי עזבנו את-יהוה ונعبد את-הבעלים ואת-העתירות ועתה הצלנו מיד אוביינו ונעבקו:¹¹ ישלח יהוה את-ירבעל ואת-בנ' ואת-יפתח ואת-שמעואל ואת-שמעון יהוה אלהיכם מוסביב ותשבו בטח:¹² ויתראו כי-יש מלך בקיימן בא עליים ותאמרו לי לא כי-מלך מלך עליינו יהוה אלהיכם מליכם:¹³ עתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך:¹⁴ אם-תיראו את-יהוה ועבדתם אותו ושמעתם בקהל ולא תמרו את-פי יהוה והיותם גם-אתם גם-המלך אשר מלך עליים אחר יהוה אלהיכם:¹⁵ ואם לא תשמעו בקהל יהוה ובירתם את-פי יהוה והיותה יד-יהוה בכם ובאבתיכם:¹⁶ גם-עתה התיצבו וראו את-מלך הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם:¹⁷ הלווא קציר-חיטים הום אקורא אל-יהוה ויתן קלות ומטר ודרו וראו כי-רעתקם רבה אשר עשיהם בעיני יהוה לשאול לכם מלך:¹⁸ ויקרא שמויאל אל-יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא וירא כל-העם מאד את-יהוה ואת-שמעואל:¹⁹ שאמרו כל-העם אל-שמעואל התפלל بعد-עביך אל-יהוה אל-יהיר ואל-נמות כי-יספנו על-כל-חטא-אתינו רעה לשאל לנו מלך:²⁰ ויאמר שמויאל אל-העם אל-תיראו אתם עשיהם את כל-הרעיה הזאת און אל-מסרו מאחריו יהוה ועבדתם את-יהוה בכל-לבבכם:²¹ ולא מסרו כי אחרי התהו אשר לאי-עלוי ולא יצלו כי-יהו הפה:²² כי לא-ויש והוא-אט-עמו בעבור שמן הגדול כי הוזל והוא לעשות אתכם לו לעם:²³ גם-אנכי חיללה לימתא ליהוה מחדר להתפלל בעדים והו-ויתר את-כם בדרכ-הטובה והשרה:²⁴ אך וראו את-יהוה ועבדתם אותו בשامت בכל-לבבכם כי רואו את-אשר-הגדל גומכם:²⁵ ואם-חרע תרעו גם-אתם גם-מלךכם תשופוף

"strong= "c:H0559" x-morph= "He,C:Vqw3ms" אָמַר | lemma [1] [12:10]

Chapter 13

1 ב' שנה שאל במלכו ושתי שנים מלך עלי'ישראל: **2** בחורלו שאל שלוש אלפים מישראל! יהו עם-שאל אלף במקם&ובהר ביה'אל ואל' הי' עם-ינטן בגבعت בנימיו ויתר העם שליח איש לאח'יו: **3** ניר יונטו את בציב פלשתים אשר בלבו ושםעו פלשתים ושאל תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו לאמר הכה שאול את-נצח פלשתים וגדנ'באש ישראל בפלשתים וצעקו העם אחריו שאל הגאל: **5** ופלשתים נאספו להלחם עם-ישראל שלשים אלף רכב ושבשת אלפים פרשים ועם כחול אשר על-שפתהיהם לרב ועלן ויחנו במכם קדמת בית און: **6** ואוש'ישראל ראו כי צרלו כי גש העם ותחבאו העם במערות ובחו'חים ובקלעים ובארחים ובברות: **7** ועברים עברו את-הירדן הארץ ג'ג'ל ושאל' עזבו בגליל וכל'העם חדרו: **8** ייחל [1] שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא-בא שמואל הגליל ויפץ העם מעליו: **9** ואחר שאל הגשו אל' העלה והשלמים ויעל העלה: **10** יהי' ככלתו להעלות העלה והנה שמאול בא וצא שאל לקראתו לברכו: **11** יאמר' שמואל מה עשית ואני שאל פיראתי כי-ענק העם מעלה אתה לא-באת למועד הימים ופלשתים נאספים מקם: **12** אמר' עתה ירדן פלשתים אל' הגליל ופני יהו לא-חלתי ואתפק ואעלה העלה: **13** יאמר' שמואל אל-שאל נסכלת לא שמות' אתרמ'צת יהוה אלה'ך

אשר צור כי עתה הcoli והו אט-ממלכתי אל-ישראל עד-עולם;¹⁴ ועתה ממלכתך לא-תקום בקש' והוא לו איש כלבבו וצוהו יהוה לנגיד על-עמו כי לא שמרת את אשר-צורך והוה:¹⁵ ויקם שמואל ועל מורה-גלאג בעית בנימן ויפקע שואל אדרה-עם הגמצאים עמו כשבש מאות אש:¹⁶ ושאול יוציאן בון והעם הגמציא עםם שבים בעקב בנוימן ופלשתים חנו במקמש;¹⁷ וצא הפשחת ממחנה פלשתים שלשה ראות הרראש אחד ופנה אל-דרך עפרא אל-ארץ שעיל:¹⁸ והראש אחד פנה דרך בית חרן והראש אחד פונה דרך הגבול הנש��ע על-גיא הצבאים הפדרברהה:¹⁹ וחרש לא ומלא הארץ שראאל כי-אמאר²⁰ פלשתים פ' ועשן העברים חרב אז חיות:²¹ וירדו כל-ישראל הפלשתים לילטוש גוש א-תמיחרשותו וא-ת-אות א-ת-קדשו ואת מחרשתו;²² והייתה הפשירה פום למחרשת ולא-תמים ולשלש קלשון ולהקדומים ולהחיב הדרבן: וזה היה בזעם מליחמת ולא נמצא חרב וחנית בזיד כל-העם אשר א-ת-שול וא-ת-וינטן ותמציא לשאול ולוינטן בנו;²³ וצא מצב פלשתים אל-מעבר מכמש:

"strong= "c:H3176" x-morph= "He,C\Vhw3ms" יְהִי־לְךָ =lemma |¹¹ [13:8
"strong= "H0559" x-morph= "He,Vqp3ms" אָמַר =lemma |¹² [13:19]

Chapter 14

אל-כל-ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני יונתן בני נחיה לעבר אחד ואמרו העם אל-שאלות הטוב בעיניך עשה: ס⁴¹ אמר שאל אלהו אל-כל-ישראל ישראלי הבה תמים וילך יונתן ושאל והעם זיאו: ⁴² אמר שאל הפללו בפי יונתן בני וילך יונתן: ⁴³ אמר שאל אלהו גדרה לי אלהו יונתן ויאמר לוי נונת ואל-ישראל עטם טעמת בקצת המטה אשרב-ידי מעת דבש הנני אחות: ⁴⁴ אמר שאל כה-יעשנה אלהים וכקה יונף מה עשותה ואדל' יוננת ויאמר לוי נונת ואל-ישראל עטם טעמת בקצת המטה אשרב-ידי מעת דבש הנני אחות: ⁴⁵ אמר העם אל-שאלות הונתן | ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חיללה חייה האמייל משערת כימות תמות יוננת: ⁴⁶ אמר העם את-יוננת ולא-מתה: ⁴⁷ של שאל מארתי פלשתים ופלשתים הילכו למקומם: ⁴⁸ שאל ראש ארצה כי-עם אלהים עשה העם זהה יפהו העם את-יוננת ולא-מתה: ⁴⁹ של שאל מארתי פלשתים ופלשתים הילכו למקומם: ⁵⁰ שאל לכד המלוכה על-ישראל וילחם סכיב | בכל-איובי במואב | ובכני-עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר-פינה ירשו: ⁵¹ עש חיל

המלחמה חזקה על-פלשטים כל ימי שאל וראה שאל כל-ஆஷ் கூர்-க்ரால் யாஸ்பா அலு: ⁵⁰
ושם אשת שאול אחינעם בטהיחמעץ ושם שרצבא אבניר בקרנער דוד שאאל: ⁵¹ והקוש אבישאאל וגר אביבנער ברראbial: ⁵² ותהי
ויל אט-עמלק ויצל את-ישראל מיד ששהה: ⁴⁹ ויהיו בני שאול יונתן וישי מלכי-ישע ושם שתי בניהו שם הביבירה מלך ושם הקטנה מיכל:

"strong= "c:H7200" x-morph= "He,C:Vqw3fp" =lemma | ורアナה ראה [1]
"strong= "c:H6213a" x-morph= "He,C:Vqw3ms" =lemma | עש עשה [2]
"strong= "H7998" x-morph= "He,Ncmsa" =lemma | שלל שלל [3]

Chapter 15

"strong= "c:H0559" x-morph= "He,C:Vqw3mp" =lemma |¹¹[15:16] וַיֹּאמֶר

Chapter 16

¹ ישamar יהוה אל-שומאל עד-דם-תמי אתה מתאבל אל-שאול ואני מסתמי ממלך קורנלי מל' שמן ולר אל-שלוח אל-ישע ב'ית-הלהי
 כייראייטי בבנוי לי מלך;² ישאמר שומואל איר אלך ושמען שאול והרגני ס ישאמר יהוה עגלת בקר תקח בז'ך אמרת לובם להוה באתי;³ וקראת
 לשי בעבח ואנכלו אוד-עדער את אשרא-תעשרה ומיחת ל' את אשרא-אמר אלין;⁴ יושע שומואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקונ' העיר
 לקראותו ויאמר שלם בזאנ;⁵ ויאמר שלום ליהו' באתה התקדשו ובאתם אתני בזבנה ויקדש אות-ישע אות-בנוי ויקרא להם לשבח;⁶ יהי
 בזאנ' וירא אות-אליאב ויאמר איך ננד יהוה משיחון;⁷ ויאמר יהוה אל-שומואל אל-תבט אל-מראהו ואל-גבנה קומתו כי מסתיחו כי | לא אשר
 וראה האותם כי האדם יראה לעינים יהוה וראה ללב;⁸ ויקרא יש' אל-איביג'ד ויעברנו לפניו שומואל ויאמר גם-יבנה לא-יבתר יהוה;⁹ עבר ושי
 שמה ויאמר גם-יבנה לא-יבחר יהוה;¹⁰ מעבר יש' שבעת בזען לפניו שומואל ויאמר שומואל אל-יש' לא-יבחר יהוה באלה;¹¹ ויאמר שומואל אל-יש'
 הפטמו הצערים ויאמר עד שאר הקפן והגנה רעה בצאן ויאמר שומואל אל-יש' שלחה וקחנו כי לא-ינסב עד-באו פה;¹² ושלח ויבא הון והוא
 אדמוני עמי-פה עינים וטוב ראי פ ויאמר יהוה קומ משחחו כיזה הוא;¹³ וקח שומואל את-קורן השמן ומשח אותו בקורב אחיו ותצלח

רוח יהוה אל-דוד מיהום ההוא ומעליה ויקם שמאלו וילך הרמותה: ¹⁴ ורום יהוה סרה מעם שאל ובעתתו רוח־ירעה מאת יהוה: ¹⁵ ואמרו עבד־ישׁוּל אליו הנְּהָנָא רוח־אלְהִים רעה מבעתך: ¹⁶ אמר נא אדרנו עבידור לפניו בקשו אל־שׁעַד מנגן בכונר והנה בהיות עליך רוח־אלְהִים רעה ונען בינו וטוב לך: ¹⁷ שאול אל־עבדי ראוֹנָא לֵי איש מיטיב לנגן ובהיאותם אלֵין: ¹⁸ שען אחד מהגערים ואמר רגנָר והנְּהָנָא רוח־אלְהִים רעה ראייתך בון לישׁ בית הלחמי יצע גן וגבור חיל ואיש מלחמה ונגן דבר ואיש תאר יהוה עמו: ¹⁹ ושלח שאול מלכים אל־שי ואמיר שלחה אליו אל־שׁאול לפניו ואהבהו מאר אשר בצאן: ²⁰ ויקח ישׁע פלשתים לאיש מיטיב לנגן ונדן עזים אחד ושיח בידך בון אל־שׁאול: ²¹ ובא דוד אל־שׁאול ועמד לפניו ואהבהו מאר והילן נשא כלים: ²² ושלח שאול אל־ישׁע לאמר יעדנָא דוד לפני קימצא חן בעיניו: ²³ והיה בהיות רוח־אלְהִים אל־שׁאול ולגוך דוד אתי־הכטור ונגן בינו ורוח לשאול נסוב לו וסירה מעזע רוח הרעה: פ

Chapter 17

¹ יאפספו פלשתים את־מתחנים למלחמה ייאספו שכח אשר ליהודה ייחנו בירושכה ובירעוזקה באפס דמים: ² ושהול ואוש־ישראל נאספו ייחנו בעמק האלה ועירכו מלחמה לקראת פלשתים: ³ ופלשתים עמידים אל־ההר מזה וישראל עמידים אל־ההר מזה והגיא בינהם: ⁴ יצא אש־הבנום ממחנות פלשתים גלית שם מגת גבוי שעם אמות וזרת: ⁵ יכובע נחשת־על־יראשו ושרון קששים תא לבוש ומshall השערון חמשת־אלפים שקלים נחשת: ⁶ ממצחת נחשת על־רגלי וצדון נחשת בין כתפי: ⁷ יען ¹¹ חניתם כבנור־ארלים ולהבת חניתו ששרמות שקהלים ברחל ונשא הצגה הילך לפניו: ⁸ ועמדו וקראו אל־מערכת ישראל ואמר לך מה תצא לעיר מלחמה הילא אכני הפלשתי ואתם עבדים שאול בר־זילם איש ורד אל: ⁹ אס־יובל להלחתם את־י והכני והינו לכם לעבטים ואם־אנן אוככלו והכינוי והיitem לנו לעבדים ועבדתם אוננו ¹⁰ ואמר הפלשתי אן חכפי את־מערכות ישׁראל הים הוה תנול איש ולפתקה יחן: ¹¹ וישׁען שאול וכל־ישראל אל־דרכך הפלשתי האלה ויתתו ויראו מאר: ¹² ודוד בר־ראש אפרתי הזה מבית لكم יהודה ושמעו ושי ולן שמנה בנים והאיש־במי שאל זון בא באנסים: ¹³ ולמ' שלשת בנים־הגדלים הילכו אחיה־ישראל למלחמה ושם | שלשת בינו אשר הילכו במלחמה אל־יאב הבכור ומשנהו אוכנוב והשלישי שמה: ¹⁴ וזה הוא־ישען שלשה הגדלים הילכו אחיה־ישראל למלחמה ושם | שלשת בינו אשר הילכו במלחמה אל־יאב ושליאל בעמק האלה נלחמים עם־פלשתים: ¹⁵ ושבם דוד בברק ויטש את־חצאן על־שמר וושאיל נילך כשר שמר וושאיל הנטלה והחול השיא אל־המערכה והרען במלחמה: ²¹ ותערך ישראל ופלשתים מערכת לקראת מערכת: ²² ויטש דוד אורה־הכלים מעלי עלי־דשומר הפלשתי ויצח המערה ויבא וישאל אחוי לשולם: ²³ והוא | מקבר עםם והנה אש הבנים עלה גלית הפלשתי שתו מגת־מערכת ¹² פלשתים ודבר כדברים האלה ושמע דוד: ²⁴ וכל־איש ישראל בראותם אתי־האש ויגטו מפניהם ויראו מאה: ²⁵ ואמר | אש־ישראל הראים האש העלה הוה כי לחך אתי־ישראל עליה גיה האש אשר־יכנו שעשו הטולר | עשר גודל ואתי־בתו יתקלו ואת־ביה עשה חפשי בישראל: ²⁶ ואמר דוד אל־האנשים העמידים עמו לאמר מה־יעשה לאיש אשר יכה אתי־הפלשתי היל והסיר חרפה מעל ישראל כי מ' הפלשתי הערל הוה כי חסר מערכת אל־הימים חיים: ²⁷ ואמר לו רעם כדבר הוה לאמר כה ועשה לאיש אשר יכה: ²⁸ ושמעו אל־יאב־חוי הילו כדברו בדרכו אל־האנשים וחירא־ף אל־יאב בזיד ואמר | למזה ירצה ועל־מי נטשת מעת הארץ במדבר ani יעצמי אתי־זונך ואת־רע לברך לם עון ראות המלחמה ידרת: ²⁹ ואמר דוד מה עשיית עתה הילו דבר הוה: ³⁰ ושב מאנול אל־מגול אחר ואמר כדבר הוה ושבחו העם־דבר כדבר הראשון: ³¹ ושמעו קדורים אשר דבר דוד וגדו לפלש־ישראל וקורה: ³² ואמר דוד אל־שׁאול לאיל־יפל לבאים עלי עבדך היל וולחם עם־הפלשתי הוה: ³³ ואמר שאול אל־דוד לא תוכל לילכת אל־הפלשתי הוה להלחם עמו כיינער אתה והוא איש מלחמה מנעריו: ³⁴ ואמיר דוד אל־שׁאול רעה היה עבדך לאבי בצאן ובא הארי ואתי־ה Dob ובעא שעה מהעדך: ³⁵ יצאתו אתרוי והכתיו והצלתי מפי ייקם עלי והחזרתי בזקנו והכתיו והמיינו: ³⁶ גם אתי־האתי גס־הקדוב הכה עברך והיה הפלשתן הערל הוה כאחד מכם כי חזר מלחמת אליהם חים: ³⁷ ואמר דוד זה היה אשר האצלני מידי הארי ומייד הדב הוא צילוני זיך הפלשתי: ³⁸ וילבש שאול אתי־דוד מדי ונתן קנע נחשת על־ראשו ולבע אתון שرون: ³⁹ ניחגר דוד אתי־חרבנו מעל לילכת כי לא־ינסה ואמר דוד אל־שׁאול לאائق לילכת באלה כי לא נסיתו ויסרט דוד מעליו: ⁴⁰ ויהי מוקלן בינו ויחחרלו חמשה חלקי־אבנים | מוקהחל ושם אטם בכל הרעים אש־רלו וכיליקוט וקלען בינו וגש אל־הפלשתי: ⁴¹ וילך הפלשתי היל וקנב אל־דוד והאיש נשא הצגה לפניו: ⁴² ויבט הפלשתי ויראה אתי־דוד ויבחו כי היה נער ואדמנוי עמי־יפה מראה: ⁴³ ואמר הפלשתי אל־דוד הכלב אוכני כי־אתה בא־אליך במקלות וקלל הפלשת אתי־דוד באלה: ⁴⁴ ואמר הפלשתי אל־דוד לכיה אל־ויתה־אתי־בשער לעוף השמיים ולבחתה השדה: ⁴⁵ ואמר דוד אל־הפלשתי אתה בא אל־בחרב ובכנית גכידון ואוכני בא־אליך בשם היה אבאות אלה מערקות ישראל אשר חרפת: ⁴⁶ היום הוה יסגר יהוה בינו והיפיכן ואלהים לשראל: ⁴⁷ ויעדו כל־הארץ כי יש אלהים לשראל: וילחן דוד מורה־פלשתי בקעל ואבן וירא את־הפלשתי ויתה־הארץ וידען כל־הארץ כי יש אלהים לשראל: ⁴⁸ והיה כי־יקם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וירץ מפערכה לקראת הפלשתי: ⁴⁹ ושלח דוד אתי־דוד אל־הכל ויקח משם אבן ויקלע וצק את־הפלשתי אל־מצחן וטבע האבן במצחן ופל על־פנוי ארצתה: ⁵⁰ ויחלק דוד מורה־פלשתי בקעל ואבן וירא את־הפלשתי יומת־הארץ וידען כל־הארץ כי יש אלהים לשראל: ⁵¹ ויצח דוד ועמד אל־הפלשתי ויקר אתי־חרבנו ושלפה מתהרה יומת־הארץ וירא את־הארש וירא את־הפלשת קירמת גבומים ויגסו: ⁵² וקומו אונש וישראל ירעו וירדו את־הפלשתים עד־בזאג'א ועד שער עקרון ייפלו חלי פלשתים בדור שערם ועד־עקרון: ⁵³ ושבו בינו וישראל מזילן אפרוי פלשתים וישסו את־מתחניםם: ⁵⁴ ויקח דוד אתי־ראש הפלשתי ויבאו ירושלם ואת־כלו שם

באהלו: ⁵⁵ נקוראות שאלו אתזד זיא לקרה הפלשתי אמר אל אבנור שר הצבא ברמייה הנער אבנור ואמר אבנור ח'ינטשר המלך אמר יידעת: ⁵⁶ אמר המלך שאל אתה ברמייה העם: ⁵⁷ לכשוב דוד מהគות אתי הפלשתי ויקח אותו אבנור ויבאחו לפני שאול וראש הפלשתי בוז: ⁵⁸ ואמר אלו שאלו ברמייה הנער ואמר דוד ברעבדך שי בית הלחמי:

"strong= "c:H2671" x-morph= "He,C:Ncmsc "גַּעַן" =lemma | זען¹¹[17:7]
"strong= "m:H4631" x-morph= "He,R:Ncfpc "מְעֻרָה" =lemma | מערות¹²[17:23]

Chapter 18

ויהי ככלתו לדבר אל-שאל וונפש' הצעמן נחשירה בונפש דוד ויאhabה¹ והוא עטן כנפשו: ² ויקתחו שאל בזום ההוא ולא נתנו לשב בית אביו: זיכרת והונתן ודוד ברית באחבותו אותו כנפשו: ⁴ ויתפשט יהונתן אדרהמעיל אשר עלי' ויתגנוו לדוד ממדיו ועדיךרבן ועדיךשתן ועדיךרגו: ⁵ עזא דוד בכל איש ושלחנו שואל שפלו ושמחו שאל על אנשי המלחמה ויטב בעיניו כל-העם וגם בעיניו עברן שאל: ⁶ ויהי הבואם בשוב דוד מהקצת אתי-הפלשתי ותצאנה הנשים מצלע-ירן ישראל לשלוח¹² ומחלאות לknאת שאל המלך בתפים בשמייה ובשלשים: ⁷ ומתעינה הנשים המשוחחות ותאמון הכה שאל בא-לפיו¹³ ודוד ברברתיו: ⁸ יותר לשאל מואד וירע בעינוי מדבר הוה ואמר נתנו לדוד רכבות ולנתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה: ⁹ ויהי שאל עזען¹⁴ את-דוד מהוים ההוא וחלאה: ¹⁰ ויהי ממחירות וצלאה רוח אל-הדים | רעה | אל-שאל יתנבה בטורhbת וידוד מנגן בזון פום | בזום והקנית בד-שאול: ¹¹ יטול שאל אתי-הchner ואמיר אכה בדוד ובקר וסב דוד מפנוי פעמיים: ¹² ויהי שאל מפלני דוד כי-היה ויהי עמו ומעם שאל סר: ¹³ יסrhoו שאל עמו ושםו לו ישראל-וף ואיא ויבא לפניהם פ' ¹⁴ ויהי דוד לכידרכיו¹⁵ משקל ויהיה עמו: ¹⁵ ירא שאל אשר-הו משליכי מאד ויגר מפנוי: ¹⁶ כל-ישראל ויהודה אקב את-דוד כי-היא יצא ובא לפניהם פ' ¹⁷ ואמר שאל אל-דוד הנה בטה הגולה מרבי-אתה אתרכל לאשה אר-היה ללב-חיל וללהם מלחותין יהוה ושאל אמר אל-תהי ידי בז' אהיה-יבן יד-פלשטים: ¹⁸ ואמר דוד אל-שאל כי אוכני ומי חמי משפחתי אבי בישראל כי-היה חתן למלך: ¹⁹ ויהי בעת תחת אתריכוב בת-שאול לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה: ²⁰ ותחאב מיכל בת-שאול את-דוד וגדו לשאול וישר הדבר בעינוי: ²¹ ואמר שאל את-גונה לו אהיה למלך מוקש אהיה-בו יד-פלשטים ואמיר שאל אל-דוד בשתים תחתון בו הום: ²² יעזו שאל את-עבד-זון¹⁶ דברו אל-דוד בטל לאמר הינה חפץ בך-המלך וכל-יעבד-ך אהבו ועתה התקתון במלון: ²³ ידבאו עבדי' שאל באזון דוד את-הדברים האלה ואמיר דוד הנקלה בעיניכם התקתון במלך ואוכני איש-רש ונקלה: ²⁴ ואגו עבדי' שאל לו לאמר קדברים האלה דבר-דוד: ²⁵ ואמר שאל כה-יתארמו לדוד אוירחפץ למלאך בmorpho כ-במאח' ערלוות פלשות להקם באובי המלך ושאל חשב להפל את-דוד ביד-פלשטים: ²⁶ ואגו עבדי' לדוד את-הדברים האלה ושר הדבר בעינו דוד להתקתון במלך ומאלו הים: ²⁷ יקם דוד וילר | הוא ואנשיו ויר בפלשותם מאותים איש ויבא דוד את-ערלתייהם וימלאום למילר להתקתון במלך ויתרלו שאל את-מיכל בתו לאשה: ²⁸ ירא שאל וידע כי-היה עמד-דוד ומיכל בת-שאול אהבתהו: ²⁹ ואסף שאל לראה מפנוי דוד עוד ווינו שאל אקב את-דוד כל-הימים: ³⁰ ישאו שני פלשתים ווינו | מני צאכם של דוד מצלע עבini שאל ויסקר שמו מאד: ³¹

"strong= "c:H0157" x-morph= "He,C:Vqw3mp" =lemma | אָהָב | ¹¹[18:1]
                   "strong= "I:H7891" x-morph= "He,R:Vqc" =lemma | לְשִׁיר | ¹²[18:6]
 "strong= "b:H0505" x-morph= "He,R:Acbsc:Sp3ms" =lemma | אַלְפּוֹ | ¹³[18:7]
                   "strong= "H5771" x-morph= "He,Ncbaa" =lemma | עֲזֵז | ¹⁴[18:9]
                   "strong= "H1870" x-morph= "He,Ncbsc:Sp3ms" =lemma | דָּרְכִּים | ¹⁵[18:14]
 "strong= "H5650" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms" =lemma | עַבְדִּים | ¹⁶[18:22]

Chapter 19

1) ידבר שאל אל-יונתן בנו ואל-כל עבורי להמית את-זידן ויהונתן בקשאול חפץ בזידן מאד: ² ואיד הונטן ליזיד לאמר מבקש שאל אל-יבמייך ועתה השם רגנא בבורק ושבת בטטר ונחכאת: ³ אונן יצא ועמד עלי-יד-אבו בשדה אשר אתה שם ואונן אמר בון אל-אל-יבם וראית מה והגדתי לך: ⁴ ידבר הונטן בזידן טוב אל-שאול אבוי ואמר אליו אל-ייחטן המלך בעבדן בזידן כי לאו חטא לך וכי מעשי טובל מאד: ⁵ יושם את-ינפשו בכפו וין את-הפלשתית לעש ויהוה תשועה גודלה לכל-ישראל ראות ותשומח ולמה תחטא בכם נלוי להמית את-זידן חנעם: ⁶ ישמע שאל בקזול יהונתן ושבע שאל ח'יהזה אמיימת: ⁷ ויקרא הונטן ליזיד ואידלו יהונתן את כל-הדברים האלה ויבא יהונתן את-זידן אל-שאול והיה לפניו כאתמול שלשות: ⁸ ותונסף המלחמה לה'זות ויצא זיד וילחים בפלשתים ויר בעם מכה גודלה וינטו מפינו: ⁹ ותיה רוח היה רעה אל-שאול והוא בברתו יושב וקניתו בדין זידן בזידן: ¹⁰ יוקבש שאל להקוט בקנית בזידן ובבורק ופטר מפינו שאל ויר את-ההנunit בבורק וזידן גנס וימקט בלולה הוא: ¹¹ ישלח שאל מלכים אל-ב'ת דוד לשמרו ולהמית בבורק ותגץ לדוד מיל אשתו לאמר אמ-איינן ממלט את-ינפשר הר'לה מחר אתה מומת: ¹² ותנד מיכל את-זידן بعد החלון וילר ויברך ימלט: ¹³ ותקח מיכל את-התרפים ותטעס אלהמלה ואת-כבר העם

שנה מראהו ותיכס בבודהס¹⁴ ושלח שאל מלאים לבקשת אתידן ותאמר חלה הוא: ¹⁵ שלח שאל אתה מלאכים לראות אתידן
לאמר העלו אותו במשה אליו להמתנו: ¹⁶ ובאו המלאכים והנה התרפים אליהם ובירר העזים מראשתינו: ¹⁷ ואמר שאל אלמיכל ומה כהה
רמיתני ותשליך אתיאזן יופלט ותאמר מיכל אל-שאל האויר אמר אליו שלחני למה אמיתי: ¹⁸ קוד ברוח יופלט זיבא אל-שםואל הרמיה
ונגדלו את כל אשר עשה לך שאל וילך הו שמהולע שבע בנויות: ¹⁹ ואגד לשאל לאמר הנה זו בנותך ברמה: ²⁰ שלח שאל מלאכים
לקחת אתידן ורא את תלוקת הנבראים נבאים ושמהולע עמד נצוב עלי הרים ותהי על-מלךיך שואל רוחו ויתנבעו גם-המה: ²¹ ואגד לשאל
וישלח מלאכים אחרים ויתנבעו גם-המה וספר שאל ושלח מלאכים שלשים ויתנבעו גם-המה: ²² וילך גם-האה הרמיה ויבא עד-דבר הגדול
אשר בשכו ושאל ואמר איפה שמהולע זויד ויאמר הנה בנויות ²³ ברמה: ²⁴ וילך שם אל-בנות ²⁵ ברמה ותהו עלי גם-האה רוח אל-הרים וילך הלו
ויתנבע עד-באה בנויות ²⁵ ברמה: ²⁴ ויפשط גם-האה בקדשו ויתנבע גם-האה לפניו שמהולע יפל ערום כל-הימים ההוא וכל-הלילה על-כן אמרו הגם
שאל בנבאים:

"strong= "b:H5121" x-morph= "He,R:Np" lemma= בונית | ¹¹_[19:18] בונית | ¹²_[19:19] בונית | ¹³_[19:22] בונית | ¹⁴_[19:23] בונית | ¹⁵_[19:23]

Chapter 20

יבחר דוד מנות¹¹ ברכמה ובכא ויאמר לפניו הונתן מה עשות מה עגוני ומה חתמתה לי פניו אביך כי מבקש את הנפשי:² והוא אמר לו חיליה לא תמות הבה לאירועה¹² אבל דבר גדול אז דבר קתון ולא גילה את הצען ומداعן יסתור אביכי מפני את הדבר הזה אין זאת:³ ושבע עוד דוד ואמר ידע ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל-זיד עזאת הונתן פרעוץ ואולם תיזהו והנץ נפשך כי פלשע בינו בין המות:⁴ ואמר יונתן זיד דוד והוא אמר נפשך ואנשנה לך:⁵ ואמר דוד אל-זיד עזאת הנטה-חיש מחר ואנכי ישב-אשב עמי-המלך לאכל וshallתני ונסתורתי בשדה עד הערב השלשית:⁶ אם-פוך ופקדני אביך אמרת נשאל ממן זיד לזרע בית-ליך עשו כי זבח הימים שם לכל-המשפחה:⁷ אמר טוב שלום לעבדך ואם-הורה יתירה זיו עכבר כי בריתו והוה הבאת את עבדך עטפר ואם-ישיבי עזון-הmittani אתה ועד-אביך לפה-זה תבי-אנפ:⁸ ואמר הונתן חיליה לך כי | אם-ידע אדוע כי-כלתת הרעה מעם אביך בזוא עליך ולא אתה אגיד לך:⁹ ואמר זיד אל-זיד והזה אל-הענבר אביך קשה:¹⁰ ואמר הונתן אל-זיד לך ונצא השדה וצאו שניהם והשדרה:¹¹ ואמר הונתן אל-זיד והזה אל-הענבר כירחיך את-אביך בעית | מחר-השלשית והנרטוב אל-זיד ולא-אשלח אליך וגלי-ת זבח-הזה עס-אביך:¹² ואמר זיד אל-זיד והזה אל-הענבר כי-כיני-טב אל-אב את-הרעה עליך וגלית-י א-תיזניך ושלחתיך והלכת לשלים ויהי יהוה עטפר כאשר היה עס-אביך:¹³ ולא אם-יעזבי חמי ולא-תעשה עמך חסד יהוה ולא אמות:¹⁴ ולא-תכתר את-חסיך מעם ביתך עד-עולם ולא בהכרת יהוה את-אביך זיד אש מעל פני האקדמה:¹⁵ ניצרת הונתן עטבת זיד ובקע יהוה מיד אביך דוד:¹⁶ יושוף הונתן לשביע את-זיד באחבותו את-כיראהבת נפשו אהבו:¹⁷ ואמר זיד מרדון מקר תזיד ונפקדת כי-פוך מושך:¹⁸ ושלשת תרד ממד ובאת אל-המלך אשר-רנברת רעם בזום המעשה ושבת אצל האזל:¹⁹ ואני שלשת החצים צקה אוורה לשיחלי למטרה:²⁰ וזהה אשלח את-הנער לך מצא את-החצים אם-יאמר אמור לעזוב הנה החצים | מפרק והנה קקנו | ובאה כי-שלום לך ואני דבר תיזהו:²¹ ואם-כח אמר לשלם הנה החצים מפרק והלהה לך נשליך והזה:²² והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה בימי ובינך עד-עולם:²³ יוסתר זיד בזוחה ויהי החידש ושב המלך אל-הלהם²⁴ לא-אול: ²⁵ ישב חפליך על-מושבך כפעם | בפלעם אל-מושב-הקליר ולקם יונתן ושב אביך מעד שאל ופקד מקומ דוד:²⁶ ולא-דבר שאול מזואה בזום ההור כי אמר מקר ה הוא בלוט טהור ה א-כילה טהור:²⁷ ויהי מפקחת החוץ-השבי ופקד מקומ דוד ס אמר שאול אל-הונתן בנו מדוע לא-בא בקושי גיטמול גס-הום אל-הלהם:²⁸ וsoon הונתן את-שאול נשאל דוד מעד-בית לחם:²⁹ ואמר שלחני נא כי זבח משפחחה לנו בעור והוא צזה-לי אלו ועתה אם-מצאות חן בענבר אטלה נא ואראה את-אתני על-כן לא-בא אל-שלמון המלך:³⁰ יחר-אף שאול ביהונתן ויאמר לו בראנשות המרדות קלוא ידעתני כי-במך אתה לבריש לבשתך ולבשת ערנות אפר:³¹ כל-הימים אשר בקושי עלי-האדמה לא תפונ אתה ומלאותך ועתה שלוח ועתה יונתן את-שאול אבוי ויאמר אליו ימה ימת מה עשה:³² יטול שאל את-ההנני עלי הכתנו וועל הונמן כי-כליה היא מעם אבוי להמת את-זיד: ³³ יקם הונמן מעם השלון בחריאף ולא-אכל ביום-החדש השני לחם כי נעצב אל-זיד כי הכלמו אהבו:³⁴ יבא הנער עד- مكانם הלחץ אשר היה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ואמר הלא החצי להעבר: ³⁵ יקראה יהונמן אחרי הער מרכה חושה אל-מענד וליקט בער והונמן את-החצים³⁶ יבא אל-אדיין: ³⁷ והנער לא-ידע מזואה אך יהונמן זיד עזע את-הדרה ויבכו אוש את-הדרה ובין זרע ובין זרע עד-זיד היבא העלה:³⁸ ואמר הונמן לדוד לר' שלום אשר נשבענו שננו אנטנו בשם יהוה לא-בר יהוה יבנין ובין יהוה יבנין 21

21:1) וַיָּמֹךְ וַיָּלֶךְ וַיָּהִזְוֹתָה רַא הָעִיר:

"strong= "m:H5121" x-morph= "He,R:Np" =lemma [11] מנוית | ב'ית" =lemma [20:1]
=strong= "H6213a" x-morph "עשה" =lemma | "strong= "H3808" x-morph= "He,Tn" =lemma [12] ל' נא" =lemma [20:2]
"He,Vqp3ms"
"strong= "H5921a" x-morph= "He,R" =lemma [13] על | נל" =lemma [20:24]
"strong= "d:H2678" x-morph= "He,Td:Ncmsa" =lemma [14] החci | חci" =lemma [20:38]

Chapter 21

(2) וכך דוד נבה אל-אחים מלך הכהן ויחרץ אחיהם לברך ואיש אין אחר: ⁽³⁾ ואומר דוד לאחים מלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר אל- איש אל-ידע מואמה את-הדבר אשר-אנכי שלחך ואשר ציתיך ואת-הנערם יודעת אל-מנים פלני אל-מוני: ⁽⁴⁾ ועתה מה-יש תחת-יך חמשה-לחם תנבה בди או הנמאנ: ⁽⁵⁾ וען הכהן את-דוד ויאמר ארולחם חל אל-תחתת ידי כי אם-ללחם קוץ' שאמ-בשמרו הנערים ארכ-מאשה: ⁽⁶⁾ וען דוד את-הכהן ויאמר לו כי אם-אשה עצרה-לנו כטמול שלשם בצעתי ויהיו כל-הנערם קוץ' שהוא-דרך هل אף כי היום קדש-בכל: ⁽⁷⁾ ויטרלו הכהן קוץ' כל-לאיהו שם לחים כי אם-ללחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום ללחם חם בום הלהקה: ⁽⁸⁾ ושם אווש' מעבד שאל בום ההוא געער-לפונ' יהוה ושמו דאג האדרמי אבר הרים אונר לשאול: ⁽⁹⁾ ויאמר דוד לאחיהם לדור ואון שפה תחת-יך חנית איז-חרב כי גומי-חרב וגומי-כל' לא-ללחתי בדי כי היה דבר-העל נחואס: ⁽¹⁰⁾ ויאמר הכהן חרבל גלית הפלשתית אשר-הכית | בעמק האלה הנאה-היא לוטה בשמללה אחרי האפוד אם-אתה תקח-לך' לך כי אין אחרת זולתה ביה ולא אמר דוד אין בכמה תהנה ל: ⁽¹¹⁾ifikם דוד יברך בום-ההוא מפין שאל ויבא אל-איש מלך ב: ⁽¹²⁾ ואמרו עבדי אכש' אל-י הלא-זה דוד מלך הארץ הלא לזה ישבו במחלות לאמר הכהן שאל-אבלפיו ^[1] ודוד בר-רבביו: ^[2] ושם דוד את-הדברים האלה בלבבו וירא מאיד מפין אכש' מל-רגת: ⁽¹³⁾ וען א-טעמו בעיניהם יתחלה בידם ויתו ^[3] על-דלותה השער ונרד רינו אל-זקן: ⁽¹⁴⁾ ויאמר אכש' אל-עבדיו נהנה תראו אש משתגע למה תביבאוantu אל: ⁽¹⁵⁾ חסר מושגים אני כי הआתם את-הה לשטען עלי היה בזוא אל-ביתnis:

באלפו |¹¹ 21:11 אַלְפּוֹ =lemma
ברבעתו |¹² 21:11 רַבָּה =lemma
ויתין |¹³ 21:13 גַּתּוֹ =lemma

Chapter 22

1. אף על פי שמדובר אל-מערת עדים ושמעו אחו וכל-בֵית אביו ויזדיו אלו שמה: ² יתקבצנו אליו כל-אוש מצוק וכל-אוש אשרלו נsha כל-איש מרדנש והיינו עליים לשאר ויהי עמו ארבע מאות איש: ³ וילך דוד שם מצפה מזאב ואסקר | אל-מלך מזאב צא-הא אב ואמי אתכם עד אשר אצע מהישעה ליל אל-ים: ⁴ יונתן אתי-פנוי מלך מזאב ושבעו עמו כל-ימי היית-דוד במקודה: ⁵ ואסקרו דוד הגביא אל-דוד לא נשבע במקוצה לה אך ובאתלכ ארכז יהודה וילך דוד ויבא עיר חרטה: ⁶ ישמעו שאול כי נזע דוד ואנשיים אשר אתו ישאול ושב בגבעה תחתה האשל ברמה וקיתו בדו וכל-עבדיו נצבים עלי: ⁷ ואסקר שאול לעבדיו הנצבים עלי שמעינא בנו ימי נמלכלהם ועת גרש שדות וכרכום לכלכם שישם שוי אלפים ושמי מאות: ⁸ כי קשותם לכלם עלי ואיגלה את-און בקרת-בני עטבריש ואירחה מקס עלי ובה את-און כי הקים בנו את-עבדיו עלי לאוב פום זהה: ⁹ וען דאג האדם והוא נצב על-עבדו שאול ואמר ראי-וית אטבריש בא נבה אל-אחימלך בר' אחיטוב: ¹⁰ ואשלאלון ביהוה צדקה נתן לו ואת-חרב גלית הפלשת ננתן לו: ¹¹ ישלח המלך לרוא אתי-חימלך בר' אחיטוב הכהנים אשר בנבוב יבואו כלם אלה-הקלרים: ¹² ואמר שאול שמעינא בר' אחיטוב ואסקר הנני אdon: ¹³ ואסקר אלון ¹⁴ שאול למה קשותם עלי אתה בר' ישע בתתרלו לחם וחרב וושאול לו באלהים ליקום אליו לאוב פום זהה: ¹⁴ וען אחימלך את-המלך ואמר מי בכל-עבדו פוד נאמן בחותם המלך וסר אל-משמעתו וככבר בברית: ¹⁵ היום החליך לשאולן ¹⁶ באלהים חיליה לי אליהם המלך בעבדו בר' בבל-ביהת אבל לא-ידע עבדך בכל-זאת דבר קפוץ אן גוזל: ¹⁶ ואמר המלך מות תקומות אחימלך אתה וכלי-בית אביר: ¹⁷ ואסקר המלך לריצים הנצלים עלי סבו המייתו | כהני יהוה כי גמידם עם-דוד וכי-ידעו כירבך הוא ולא גלו את-און ¹⁸ ולא-ידע עבדך המלך לשלח את-ידם לפגע בכחני יהוה: ¹⁸ ואמר המלך לדואג ¹⁹ סב אהיה ופצע בכחנים ויטב דואג ²⁰ האדרון ויפגע הואה בכחנים וימת | ביום ההוא שמנים וথמשה אש נשא אפוד בקד: ²¹ ואת בער-הכהנים הכה לפי-תירב מאיש ועד-אלשה מעוזל ועדי-זוקן ושור ותמור ושה לפיקרכ. ²⁰ ימלט ברוחך לאחימלך בר' אחיטוב שמתו אביך וברח אפריכ דוד: ²¹ ועוד אביך לזר כי הרג שאל את-כני יהוה: ²² ואסקר דוד לאביך דוד עת-נפשך בזעם ההוא כי-ישר שמת דואג ²³ שבאה את-אל-תירה כי-אשר-יבקש את-נפשי ובקש את-נפרש כי-משרת אתה עמדני:

"strong= "H0413" x-morph= "He,R:Sp3ms" נַחֲנָה =lemma |¹¹22:13
"strong= "I:H7592" x-morph= "He,R:Vqc" לְשָׁאֵל =lemma |¹²22:15
"strong= "H0241" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" אִזְנָה =lemma |¹³22:17

"strong= "I:H1673" x-morph= "He,R:Np =lemma= "דָּגָג" [14] 22:18
 "strong= "H1673" x-morph= "He,Np =lemma= "דָּגָג" [15] 22:18
 "strong= "H1673" x-morph= "He,Np =lemma= "דָּגָג" [16] 22:22

Chapter 23

¹ יְהוָה לִזְבֹּח לְאָמֵר הַגָּהָה פְּלִשְׁתִּים נְלִיחָמִים בְּקֻעָלָה וְהַמָּה שֶׁסִּים אֲתִיהָגָנָהוּ: ² וְשָׂאֵל דָּזָד בְּיַהְוָה לְאָמֵר הָאָלָה וְהַכְּיוֹנִי בְּפְלִשְׁתִּים הָאָלָה סִים
 וְאָמֵר יְהוָה אֶל־דָּזָד לְךָ וְהַכְּיָת בְּפְלִשְׁתִּים וְהַשְׁעָת אֲתִיהָגָנָה: ³ וְאָמְרוּ אֶל־דָּזָד אֱלֹהִי הַגָּה אֲנָחָנוּ פֶּה בְּיַהְוָה יְרָאִים וְאָפְנִילְךָ קֻעָלָה
 אֶל־מִעֲרָכּוֹת פְּלִשְׁתִּים: ⁴ וַיַּסַּף עַזְדָּק דָּזָד לְשָׂאֵל בְּיַהְוָה סִים וְעַנְהָוָה וְהַנָּה וְאָמֵר קְוֹם כֵּד קֻעָלָה כִּיאָנָי בְּנָעָן אֲתִפְלִשְׁתִּים בְּזַהָּר: ⁵ וַיַּלְכֵל דָּזָד וְאָנְשָׁוֹן ¹¹
 קֻעָלָה וְלִקְמָד בְּפְלִשְׁתִּים וְנִגְהַג אֲתִמְקָנִים וְנִנְהַג אֲתִמְקָנִים וְנִנְהַג אֲתִמְקָנִים בְּזַהָּר: ⁶ וְשָׁעַד אֶת־שְׁבִי קֻעָלָה: ⁷ בְּבָרָת אֲבָתָר בְּנָאָתָמָלָר אֶל־דָּזָד קֻעָלָה
 אֶפְסֵד יְהָזָד: ⁸ וַיַּצְא דָּזָד לְשָׂאֵל כִּיאָנָי דָּזָד נִסְגֵּר לְבָאוּ בְּעִיר דְּלִיטִים גְּבוּרִים: ⁹ וַיַּשְׁמַע שָׂאֵל
 אֶת־כְּלָהָם לְמִלְחָמָה? לְרִדְתָּה קֻעָלָה לְצֹר אֶל־דָּזָד וְאָל־אָנְשָׁוֹן: ¹⁰ וַיַּעֲזַב דָּזָד כֵּי עַלְיוֹ שָׂאֵל מִפְרָשָׁה הָרָעָה וְאָמֵר אֶל־אָבָתָר הַכְּמָן הַגְּשָׁה
 הָאָפָוד: ¹¹ וְאָמֵר דָּזָד יְהָזָד אֱלֹהִי יְשָׂרָאֵל שְׁמַע עַל־עֲדָה עַבְדָּךְ כִּימְבָקֵש שָׂאֵל לְבָאוֹ אֶל־קֻעָלָה לְשִׁתָּה לְעִיר בְּעַבְרוֹ: ¹² הַיִּסְגְּרָנוּ בְּעַלְיוֹ קֻעָלָה
 בְּזַהָּר הַיְּרָדֵךְ שָׂאֵל כִּאָשֶׁר־שְׁמַע עַבְדָּךְ יְהָזָד אֱלֹהִי שְׁמַע עַבְדָּךְ סִים וְאָמֵר יְהָזָד:¹³ וַיַּאֲמֵר דָּזָד הַיִּסְגְּרָנוּ בְּעַלְיוֹ קֻעָלָה אֶת־יְהָזָד וְאָל־אָנְשָׁוֹן
 בְּזַהָּר וְאָמֵר יְהָזָד יְסִירָאֵל שְׁמַע עַבְדָּךְ בְּמִדְבָּר־יִצְחָק וְבְקַשׁ שָׂאֵל בְּאָשֶׁר וְתַהֲלָכוּ וְלְשָׂאֵל הַגָּדָה דָּזָד מִקְעָלָה
 וְחִדְלָל צָאת: ¹⁴ וַיַּשְׁבַּד זָד בְּמִדְבָּר בְּמִקְדָּשׁ וְשָׁב בְּהָר בְּמִדְבָּר הָרָעָה וְשָׁב בְּזַהָּר יְהָזָד:¹⁵ וַיַּרְא דָּזָד כִּי־צִא שָׂאֵל
 לְבָקָש אֲתִינְפָּשׁוֹ וְדָזָד בְּמִדְבָּר־יִצְחָק בְּחִרְשָׁה: ¹⁶ וַיַּקְרֵם יְהָזָד אֲתִינְפָּשׁוֹ וְלַקְרֵם יְהָזָד וְאָל־דָּזָד בְּאָלְתִּירָא כִּי לֹא
 תִּמְצָא אָלְתִּירָא שָׂאֵל אֲבִי וְאָתָה תִּמְלָא נְלִיחָמִים עַל־עַלְיוֹן עַל־יְהָזָד וְאָל־אָנְשָׁוֹן:¹⁷ וַיַּאֲמֵר אֶל־יְהָזָד כִּי־לֹא
 בְּחִרְשָׁה וְחוֹנְטָנוּ הַלְּרָבָבָה לְבִתְּהָרָבָבָה לְאָמֵר קְלָא זָד מִסְתָּר עַמְּנָנוּ בְּמִקְדָּשׁ וְבְחִרְשָׁה הַקְּסִילָה אֲשֶׁר מִקְוָן
 הַשִּׁימָנוּ: ²⁰ וְעַתָּה לְכָל־אֹות נְפָשָׁה הַמְּלָךְ לְרִדְתָּה זָד וְלַמְּנוּ בְּזַהָּר הַמְּלָךְ בְּזַהָּר הַמְּלָךְ עַל־עַלְיוֹן
 עַד וְדַעַן וְרָאוּ אֲתִמְקָנוֹמָה אֲשֶׁר תִּהְיָה רְגָלָיו מִן־זָהָר שָׂמֵחַ זָד מִלְחָמָם אֲשֶׁר תִּמְבָּא שָׁם וְשָׁבָתָם
 אֶל־אָלְבָבָן וְהַלְּכָתִי אֲתָכָם וְהַיְּשָׁבָן צָבָא זָד מִלְחָמָם וְגַם־שָׂאֵל אֲבִי זָד עַלְיוֹן:²⁴ וַיַּקְרֵם יְהָזָד
 בְּעַרְבָּה אֶל־זָהָר הַשִּׁימָנוּ: ²⁵ וַיַּלְכֵל שָׂאֵל אֲנְשָׁוֹן לְבִקְשׁוֹ וְיַגְדוּ זָד מִסְתָּר עַמְּנָנוּ וְשָׁב בְּמִדְבָּר מִעַן וְיַשְׁמַע שָׂאֵל וְיַרְקֵף אֶת־חִרְדָּזָד מִדְבָּר מִעַן:
²⁶ וַיַּלְכֵל שָׂאֵל מִצְדָּחָר הָרָעָה וְדָזָד אֲנְשָׁוֹן מִצְדָּחָר הָרָעָה וְיַהְיָה זָד וְלַמְּנוּ בְּזַהָּר הַמְּלָךְ עַל־עַלְיוֹן
 וְמִלְאָךְ בָּא אֶל־שָׂאֵל לְאָמֵר מְהָרָה וְלַכָּה כִּיפְשָׁטוּ פְּלִשְׁתִּים עַל־הָאָרֶץ:²⁸ וַיַּשְׁבַּד שָׂאֵל מִרְדָּזָב אֲחִי זָד וְלַרְגָּתָה פְּלִשְׁתִּים עַל־קְרָא
 פְּמָקָם הַהָּא סָלָע הַמְּחַקְקָות: ²⁴

24(1) וַיַּעַל זָד מִשְׁמָן וַיַּשְׁבַּד בְּמִקְדָּשׁ עִירְגָּדִי:

"strong= "c:H0376" x-morph= "He,C:Ncmpc:Sp3ms =lemma= "אַיְשׁ" [11] 23:5 אַנְשָׁוֹן | 11 אַיְשׁ" x-morph= "He,R:Np =lemma= "דָּגָג" [14] 22:18

Chapter 24

¹ וְיְהָזָד קָאָשָׁר שָׂבַע שָׂאֵל מִאָחָרִי פְּלִשְׁתִּים וְיְהָזָד לוֹ לְאָמֵר הַגָּה דָּזָד בְּמִדְבָּר עַן גְּדִים: ² וַיַּקְרֵם שָׂאֵל שְׁלָשָׁת אֲלָפִים אֲשֶׁר מִכְלִישָׁרָאֵל
 וְלַרְגָּתָה אֶל־דָּזָד אֲנְשָׁוֹן עַל־פְּנֵי צָוֵי הַשְׁלָמִים: ³ וַיַּבְא אֶל־גְּדָרָתָה הַצָּאן עַל־הַדָּקָר וְשָׁם מִעַרָּה וַיַּבְא שָׂאֵל לְהַסְּךָ אֶת־גְּדָרָי וְדָזָד אֲנְשָׁוֹן
 בְּרִכְתִּי הַמְּעָרָה שְׁבִים: ⁴ וַיַּאֲמֵר אֶל־שָׁבָן זָד אֱלֹהִי הַגָּה הַזָּם אֲשֶׁר־אָמַר יְהָזָד לְבִתְּהָרָבָבָה אֲנָכִי נְנַעַן אֲתִאָגָנָן ¹¹: בְּזַהָּר וְעַשְׂתֵּל לְאָשֶׁר
 בְּעַנְגָּר וְיַקְרֵם זָד וְיַרְקֵת אֲתִיכָנָה הַמְּעָרָה אֲשֶׁר־לְבִזְבָּח בְּלָט: ⁵ וַיַּלְכֵל שָׂאֵל מִשְׁרָדָל אֲשֶׁר־לְבִזְבָּח בְּלָט: ⁶ וַיַּעֲזַב
 יְהָזָד לְאָנְשָׁוֹן חִילָה לִי מִיהָה אֲמִינָשָׁה אֲתִיהָדָבָר הַזָּה לְאָדָנִי לְמִשְׁחָה וְהַזָּה לְשָׁלָחֵת דָּי בָּן כִּימְשִׁיחָה יְהָזָד הוּא: ⁷ וַיַּשְׁבַּע זָד אֲתִאָנְשָׁוֹן
 בְּדָבְרִים וְלֹא נְתַנְּמֵן לְקָם אֶל־שָׂאֵל וְשָׂאֵל כִּם מִפְּנֵי בְּנֵי זָד אֲשֶׁר־יְהָזָד וְעַזְבָּנָה וְרָאָה אֶת־חִרְדָּלָשָׁאֵל בְּדָבְרִים ⁹: וַיַּקְרֵם זָד אֲתִאָנְשָׁוֹן
 לְאמֹר אֶדְנִי הַמְּלָךְ וְיַבְּשֵׁט שָׂאֵל אֲנְשָׁוֹן וְלַקְרֵם קְלָא זָד מִשְׁמָחָה וְלַקְרֵם בְּנֵי זָד בְּדָבְרִים ¹⁰: וַיַּאֲמֵר זָד לְשָׁאֵל מִשְׁחָה זָד
 לְאמֹר אֶדְנִי הַמְּלָךְ וְיַבְּשֵׁט שָׂאֵל אֲנְשָׁוֹן וְיַקְרֵם דָּזָד אֲשֶׁר־זָהָב ¹¹: וַיַּאֲמֵר זָד לְשָׁאֵל מִשְׁחָה זָד
 מִבְּקָשׁ רָעָה ¹⁰: הַגָּה הַזָּם הָרָא עַזְבָּנָה אֲתִרְנַתְּגָּנָה יְהָזָד | הַזָּם | בְּזַהָּר בְּמִעְרָה וְאָמַר לְהַרְגֵּב וְתַחַס עַלְיוֹן וְאָמַר לְאַיְשָׁלָח זָד
 בְּאָדָנִי כִּימְשִׁיחָה לְרָא וְרָאָה גְּדָרָה וְלַקְרֵם בְּנֵי זָד לְבִזְבָּח בְּנֵי זָד וְלַקְרֵם בְּנֵי זָד
 וְפָשָׁע וְלַחְטָא תְּזִהְרֵת צָהָר אֲתִינְפָּשׁוֹ: ¹² וַיַּשְׁפַּט יְהָזָד גְּדָרָה וְלַקְרֵם בְּנֵי זָד
 וְאָבִי רָאָה גְּדָרָה וְלַקְרֵם בְּנֵי זָד וְלַקְרֵם בְּנֵי זָד וְלַקְרֵם בְּנֵי זָד
 וְזָהָב קְדָמָנִי מִרְשָׁעִים צָא גְּשָׁע וְקִידָע לְאָתָה בְּנֵי זָד אֲחִי זָד כְּלָב מִת אָחִי פְּרָעָשָׁד:¹⁴
¹⁵ וְהָזָד הַזָּם זָהָב קְדָמָנִי טְבָבָן וְבִנְגָר וְרָאָה אֲתִרְבָּל וְשְׁפָטָן מִזְרָק: ¹⁶ וְתִּהְיָה | הַזָּם | כְּלָלוֹת זָד לְדָבָר אֲתִיהָדָבָר
 וְיַאֲמֵר שָׂאֵל קְלָגָה זוּ בְּנֵי זָד וְשָׂאֵל קְלָגָה זָהָב וְזָהָב: ¹⁷ וְיַאֲמֵר אֶל־דָּזָד צָדִיק אֲתִהָזָד מִתְּבָבָבָה מִתְּבָבָבָה וְאֶל־בְּנֵי זָהָב
 וְאֶל־תְּהָרָבָבָה זָהָב וְאֶל־תְּהָרָבָבָה זָהָב: ¹⁸ וְאֶת־חִרְגָּתָה אֲתִהָזָד צָדִיק אֲתִהָזָד מִתְּבָבָבָה מִתְּבָבָבָה
 וְאֶת־חִרְגָּתָה אֲתִהָזָד צָדִיק אֲתִהָזָד מִתְּבָבָבָה מִתְּבָבָבָה: ¹⁹ וְאֶת־חִרְגָּתָה אֲתִהָזָד צָדִיק
 טְבָבָן וְהַיְּהוּ שְׁלָמָן טְבָבָן תְּבָבָה תְּבָבָה תְּבָבָה תְּבָבָה תְּבָבָה תְּבָבָה תְּבָבָה תְּבָבָה תְּבָבָה
 (21) וְעַתָּה הַגָּה תְּבָבָה
 (22) וְהַיְּהוּ שְׁלָמָן טְבָבָן תְּבָבָה
 (23) וְהַיְּהוּ שְׁלָמָן טְבָבָן תְּבָבָה
 (24) וְהַיְּהוּ שְׁלָמָן טְבָבָן תְּבָבָה
 (25) וְהַיְּהוּ שְׁלָמָן טְבָבָן תְּבָבָה
 (26) וְהַיְּהוּ שְׁלָמָן טְבָבָן תְּבָבָה
 (27) וְהַיְּהוּ שְׁלָמָן טְבָבָן תְּבָבָה
 (28) וְהַיְּהוּ שְׁלָמָן טְבָבָן תְּבָבָה
 (29) וְהַיְּהוּ שְׁלָמָן טְבָבָן תְּבָבָה
 (30) וְהַיְּהוּ שְׁלָמָן טְבָבָן תְּבָבָה
 (31) וְהַיְּהוּ שְׁלָמָן טְבָבָן תְּבָבָה
 (32) וְהַיְּהוּ שְׁלָמָן טְבָבָן תְּבָבָה
 (33) וְהַיְּהוּ שְׁלָמָן טְבָבָן תְּבָבָה
 (34) וְהַיְּהוּ שְׁלָמָן טְבָבָן תְּבָבָה
 (35) וְהַיְּהוּ שְׁלָמָן טְבָבָן תְּבָבָה
 (36) וְהַיְּהוּ שְׁלָמָן טְבָבָן תְּבָבָה
 (37) וְהַיְּהוּ שְׁלָמָן טְבָבָן תְּבָבָה
 (38) וְהַיְּהוּ שְׁלָמָן טְבָבָן תְּבָבָה
 (39) וְהַיְּהוּ שְׁלָמָן טְבָבָן תְּבָבָה תְּבָבָה תְּבָבָה תְּבָבָה תְּבָבָה תְּבָב

ונתנה השבעה לו ביהוה אמ' תזכיר את־זְרוּעַי אֶחָרִי ואמ' תשׁמֵיד אֶת־שְׁמֵי מִבֵּית אֲבִי:²² (23) ושׁבַע דוד לשאול וילך שאול אל־בֵיתוֹ ודוד אנשׁיו עלו על־המצודה:

"strong= "H0341" x-morph= "He,Vqrmpc:Sp2ms lemma= אָבֵר |¹_{24:4} אָבֵר |²_{24:18} את |³_{24:18} אתה |⁴_{24:18} lemma= "c:H0859b" x-morph= "He,C:Pp2fs"

Chapter 25

¹ימת שמאלו ויקבצו כל־ישראל ויספוזילו ויקברחו בbijתו ברמה ויקם דוד וירד אל־מדבר פארן: ס² אין שבעה במעון ומעשו בכרמל והיא שגדול מלוד ולו צאן שלושת־אלפים ואלף עזים והי בוגר אתי־צאנו בכרמל: ³ שם האיש־גביל ושם אשתו אגביל והאשה טובת־שכל יפית תאר והיא שקשה וሩע מעללים והוא כלבי: ⁴ ישמע דוד במדבר פיזמן נבל אתי־צאנו: ⁵ ישלח דוד שעשרה נערם ואמיר דוד לנערם עלו כרמללה ובאותם אל־גביל וشاءלטם לעל בשמי לשלום: ⁶ אמרתם כה למי ואתה שלום ובטך שלום וכל אשר־לבן שלום: ⁷ עתה שמעתי כי גוזים לך עתה הרעים אשר־לבן הין עטנו לא היכלמנם ולא־ינפקד להם מואמה כל־יומי היומם בכרמל: ⁸ שאל את־ענבריך ייידינו לך וימצאנו הנערם חון בעייר ביעליום טוב בינו תנח־נא את־אשר תמצא ייך לשביך ולבנק לדוד: ⁹ ייבאו גערני דוד וידברו אל־גביל כל־הדברים האלה בשם דוד וניחו: ¹⁰ יונן נבל אתי־עכבי דוד ואמר מי דוד אמי ברישוי היום רבוי המהפראים אש מפניהם אדי: ¹¹ ולקחתו את־חמי מיטמי ועת־טבחתי אשר טבחתי ללווי נמתתי לאנשים אשר לא ידעתי אמי מזה מהה: ¹² יפה פכו געריד דוד לרבק ושבו ישבו וגדו לו כל־הדברים האלה: ¹³ יאמיר דוד לאנשׁיו חבורו | איש אתי־רבו יתגורר איש אתי־רבו ויחזר גס־דוד אתי־רבו ויעלו | אחריו דוד כארבע פאות־אוש ומאותם שבנו על־הכלים: ¹⁴ ולא־ביביל אששת נבל הגיד גער־אחד מהנערים לאמיר הנה שלוח דוד מלכים | מוקדבך לבך את־אדני ויעט בהם: ¹⁵ והאנשים טבם לנו מאד ולא היכלמנן ולא־ינפקדו מואמה כל־יומי היומם גס־זוםם כל־יומי היומם עטם רעים הצעה: ¹⁶ יחויה דעוי וראי מה־תעשוי כי־כל־הה להרעה אל־אדני וועל כל־בהתו והוא אבר־בעל מדבר אלוי: ¹⁷ ותמהר אבר־בעל ותקח מאטם לחם שניהם בבל־יון וחמץ צאן עשוות ¹⁸ וחמש סאט קלוי ומאה צמוקים ומאותם דברים ותשם על־ההמרים: ¹⁹ וויאמר לנעריה עברו לפני הנני אחרים באה ולאשה נבל לא הגידה: ²⁰ וחויה תיא | רכבת על־החותור והותה והונגה דוד לאנשׁיו ווים כה יעשה אלהים אמרתם: ²¹ יודע אמר איך לשקר שמרותי את־כל־אשר לזה במדבר ולא־ינפקד מכל־אשר־לבן רעה תחת טובה: ²² כה יעשה אלהים לאבי דוד וכיה וסוף אם אשייר מכל־אשר־לבן עד־הבריך משען בקי: ²³ ותרא אבר־גיל את־דזון ותמהר ותעד מעל המקמור ותכל לאפי דוד על־פניה ותשתחו ארץ: ²⁴ ותפל על־רגליך ותאמיר ביאני אדי העון ותדבר נא אמתך־בازיך ושמעו את דבבי אמתך: ²⁵ אל־איה ישום אדי | אטלטב אל־איש הבלתי הזה עלי־גביל כי כשם קרה־אנו נבל שמו ובבלה עמו ואני אמתה לא ראייתו את־ענבריך אדי אשר שלחת: ²⁶ עתה אדי חי־ירוה וחי־גנפיש אשר מנעה יהוה מבוא בדים ווהשע זיך לך ועתה יהי כנבל־אבריך ומבקשים אל־אדני רעה: ²⁷ עתה הברכה הזה אשר־הביא שפחיתה לאדי ונתורה לעשורים המקתלים ברגליך אדי: ²⁸ שא נא לפ羞 אמתך כי עשה־יעשה היהה לאדי בית נאמן כימלהמות יהוה אדי נלחתם וועה לא־תמאכ בך מיטיך: ²⁹ יקם אדם לזריך ולבקש את־גנפיש והויה נפש אדי צרויה | בצרור החוסם את־יהוה אלהיך ואת נפש אבריך קלהנה בתוון כי הקלא: ³⁰ יהוה כירעשה יהוה לאדי כי כל־אשר־דבך אדרת־טובה עלייך וצורך לביד עלי־ישראל: ³¹ ולא תמהה זאת לפוקה ולמיכשול לב לאדי ולשפרדים חום ולהשע אדי לו ונטב יהוה לאדי וקרתת את־אמתך: ³² יאמיר דוד לא־ביביל ברוך יהוה אלהיך ישראל אשר שלחר היום הזה לקוראת: ³³ בדור טעםך וברוכה אית אשר כלהני הום הזה מבוא בדים והשע עדי לי: ³⁴ ואולם חי־ירוה אל־הו ישראל אשר בוגרני מהרע אתקר כי | ליל מנוחת ותבאות ³⁵ לקרו אט־ונטור לבל עדי־אור הבקר משען בקי: יוקח דוד מזלה את־אשר־הביאה לו וליה אמר עלי לשולם לב־תיך ראי שמעתי בקהל ואשה פניה: ³⁶ ותבא אבר־גיל | אל־גביל והנה־לו משחה בbijתו כמשתה המלך ולב נבל־טוב עליו והוא שבר עד־מائد ולא־הגדה לו דבר קטען וגדול עד־אור הבקר: ³⁷ וויהי בקהל בזאתה הון מgebיל ותגדי־לו אשלהו את־הדברים האלה ימת לבו בקהל והוא היה לאבן: ³⁸ וויהי כערת הרים ואל־יהוה אט־גביל וויהי אשלהו בדור שער מרעיה ואת־רעת נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד יידבר באבר־גיל ל夸טה לו לאשה: ³⁹ ייבאו עבניך דוד אל־ביביל הרכמלה יידברו אלה לאמיר דוד שלחן לוא ל夸טה לוא לשאה: ⁴⁰ יתקם ותשתחו אפיקים ארצה ותאמר הגעה אמתך לשפהה לרוח רגלי עבניך אדי: ⁴¹ ותמיהר ותקם אבר־גיל ותרכב על־החמור ותחמש נערת־יה הלהות לרוגלה ותלך אחר־מלך דוד ותהי־לו לאשה: ⁴² ואתי־אחיםNUM לך דוד מירעאל ותהו גם־שתיון לו לנשיהם: ⁴³ ישאול נתן את־מיכל בתו אששת דוד לפליי בבל־יש אשר מוגלים:

"strong= "k:H3820a" x-morph= "He,R:Ncmsc:Sp3ms lemma= כלאו |¹_{25:3} לב |²_{25:18} אבר־גיל |³_{25:18} אבר־גיל |⁴_{25:34} ותבאתי | lemma= בזוא"

Chapter 26

¹יבאו הרים אל-שאול הצעודה לאמר הלו דוד מסתור בוגעתה החכילה על פני הישקון: ²יקם שאל ויד אל-מדברזיף ואתו שלשת אלפים איש בחורי וישראל לבקש אתడוד במדברזיף: ³ויקם שאל בוגעתה החכילה אשר על פני הישקון על הדרן ודוד שב במדבר וירא כי בא שאל אל-חורי המדברה: ⁴וישלח דוד מרגלים וידע כי בא שאל אל-יכוב: ⁵יקם דוד ובא אל-המקום אשר חנה שם שאל וירא דוד את-המקום אשר שכב שם שאול ואבניר ברניר שר-צבאו ושואל שכב במעגל והעם חונם סביבתו: ⁶וישען דוד ואומר אל-אחים מילר החיה ואל-אבשו ברכיריה אchi יואב לאמר מיריך אתו אל-שאול אל-המגנה ואמיר אבשי אני ארכ עפר: ⁷ובא דוד ואבשו | אל-העם לילה והנה שאל שכב ישן במעגל וחניון מעוכה-בראץ מראותו ⁸ויאמר אבשו אל-דוד סגר אלהים הים אתו-יבק נזק כזאת ותורה אכפנו נא בחנית ובארץ פעם אמת ולא אשנה לו: ⁹ויאמר דוד אל-אבשו אל-תשחיתו כי מי שלח לך במשיח יתנה ונכח: פ ¹⁰ויאמר דוד ח'ריהה כי אמייהוה גפפו אויזומן בוא מות אן במלחמה ייך ונספה: ¹¹ח'ללה לי מיהוה משלט כי במשיח יהנה עצה קח-נא את-החותמת אשר מראותו ¹⁴ ואת-צפתת הטעים וכליה לנו: ¹²ויקח דוד את-החותמת ואת-צפתת המום מרשות שאול וילכו לכם ואון ראה ואון יוזע ואין מקוין כי כלם יושבים כי תרדמת והוא נפלחה עלייקם: ¹³ויעבר דוד הער ועמד על רראשה הר פרחך בב הקוקם בינויהם: ¹⁴וירא דוד אל-העם ואל-אבניר ברניר לאמר הלא מענה אבניר ויען אבניר ואבניר מיאתה קראת אל-המלך: פ ¹⁵ויאמר דוד אל-אחים הלו-יאוש אטה ומוי כהן בשראל ולמה לא שמרת אל-אנדר המלך כי בא ארכ העם להשחת את-המלך אדריו: ¹⁶לא-טוב הדבר הזה אשר עשת' ח'ריהה כי בנימותם אתם אשר לא-שרתתם על-אנדים על-משיח והוה ועטה | ראה א-יננית המלך ואת-צפתת המום אשר מראותו: ¹⁷ויאמר שאול את-קנול דוד ויאמר הקנול זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך: ¹⁸ויאמר למזה אדני רוך אחרי עבדך כי מה עשיתי ומה-יבקי רעה: ¹⁹ועתה ושמיע-בא אדני המלך את דברי עבדך בני אמייהה הסיטה בירוח מונחה ואם | בני האדם אורורים הם לפני והוא כירגשוני הים מהסתפק בנחלת יהוה לאמר לך עד אל-הרים: ²⁰ועתה אל-על דמי אראה מנגד פני יהוה כירגשוני הים כאשר וידך הקרא בחרים: ²¹ויאמר שאול ח'את שוב בקי'ד' פ' לא-ארע לך עוד תחת אשר ז'נורה נפשי בעינך ביום זהה הנה הסכלתי ואשרה הרבה מאד: ²²וישען דוד ויאמר הנה ח'נתה ¹⁶המלך ויעבר אחד מהגערים וקחה: ²³ויהו שיב לאיש את-זקתו ואת-אומנתו אשר נתנוך יהוה | היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח והוה: ²⁴והנה כאשר ג'לה נפשך היום הזה בעיני כן תנצל נפשי בעיני יהוה ויצלני אצלך: פ ²⁵ויאמר שאל אל-דוד ברכו אתה בני דוד גם עשה מעשה גם יכול תוכל ואיך דוד לדרכו ושאל שב למקומו: פ

¹¹[26:5] סִבְבָּתִי | lemma = סִבְבָּו "strong= H5439" x-morph= "He,Ncbpc:Sp3ms"

¹²[26:7] מְרַאשְׁתִּי | lemma = מְרַאשָּׁה "strong= H4763" x-morph= "He,Ncfpc:Sp3ms"

¹³[26:7] סִבְבָּתִי | lemma = סִבְבָּו "strong= H5439" x-morph= "He,Ncbsc:Sp3ms"

¹⁴[26:11] מְרַאשְׁתִּי | lemma = מְרַאשָּׁה "strong= H4763" x-morph= "He,Ncfpc:Sp3ms"

¹⁵[26:16] מְרַאשְׁתִּי | lemma = מְרַאשָּׁה "strong= H4763" x-morph= "He,Ncfpc:Sp3ms"

¹⁶[26:22] ה'חניתה | lemma = חניתה "strong= d:H2595" x-morph= "He,Td:Ncfsa"

Chapter 27

¹ויאמר דוד אל-לבו עתה אספה ים-אחד ביד-שאול אורלי טוב כי המלט אמלט | אל-ארץ פלשתים ונואש ממנה שאל לבקשנו עוד בכל-גבוי ישראל וגמלתי מידה: ²ויקם דוד ושבה הוא ושש-מאות איש אשר עמו אל-אכש ברכמ'ור מלך גות: ³וישב דוד עם-אכש בנת הוא ואנשיו איש ביתן דוד ושתי נשי אחינעם היירעאלית ואבניל אש-תינבל הרכמ'לית: ⁴ויאגד לשאל כי ברכ דוד גות ולא-יסך ¹עד לבקשנו: ⁵ויאמר דוד אל-אכש אמר-בנה מצאתן תון בענין' יתנויל מוקם באחת ענין' השדה ואשבה שם ולמה ושב בערך בעיר הממלכה עטקה: ⁶וימרלו אכש בזעם ההוא את-זקלו למן היה אקלג למלכי יהודה עד היום הזה: ⁷ויהי מספר הימים אשר-ישב דוד בשדה פלשתים ימים ארבעה חדשים: ⁸וישען דוד ואנשיו ויפשטו אל-הגשור והגרא ² והעמלקי כי ה'ה שבות הארץ אשר מעולם בואר שורה ועד-ארץ מצרים: ⁹ויהה דוד את-הארץ ולא כי היא איש ואשה ולכך צאן ובקר וথמים ומילים בגולים ושב ביא אל-אכש: ¹⁰ויאמר אכש אל-פשתתם הימים ויאמר דוד על-גנג ויהה ועל-גנג הירחמאלי ואל-גנג הקינוי: ¹¹ואנש ואשה לא-יתניה דוד להבאת גות לאמר פריגדו עליינו לאמר כה-עשה דוד וכיה משפטו כל-הימים אשר ישב בשדה פלשתים: ¹²ויאמן אכש בדוד לאמר הבאש הבאש בישרל ותיה ליל לעבד עולם: פ

¹¹[27:4] יָסֵף | lemma = יָסֵף "strong= H3254" x-morph= "He,Vqrmsa"

¹²[27:8] וְגָרִי | lemma = גָּרִי "strong= c:d:H1511" x-morph= "He,C:Td:Ngmsa"

Chapter 28

1. כי היבטים הללו ייקבעו פלשתים אטרטטיביים לצבאה להלטם בישראל ואמר אכש' אל-דוד ירע' תדע כי את במקנה אתה ואנשיך:
2. ויאמר דוד אל-אכש لكن' אתה תנוע את אשורי עשה עבך ואמר אכש' אל-דוד لكن' שמר לראשי אשימך כל-הימים: פ³ ושמואל מות ויספוחוין כל-ישראל ויקברחו ברמה ובעיר ושאלול הסיר האבות ואת-הקדושים מהארץ: 4. ויקבעו פלשתים יבואו ויחנו בשונם ויקבע שאל את-כל-ישראל יחנו בגולן: 5. ויאר שאל את-מקנה פלשתים ורא' ויחך לבו: 6. ושאל שאל ביהוה ולא ענהו והוא גם בחולמות גם באורים גם נבאים:
7. ויאמר שאל לעבדיו בקשויל' אשת בעלה-אב ואלכה אליה ואדרשה-ביה ואמרו עבדיו אלוי הנה אשת בעלה-אב בעין דור: 8. ויתחפש שאל ולبس בגדים אחרים וילך הוא ונני אנשים עם' יבואו אל-האשה ליליה ואמר קסומי-אָה¹¹ ליבאוב והעליל' ל' את אשרא-אמור אליך: 9. ותאמר האשה אליו הנה אמרה לך את אשרא-עשה שאל אשר הכרית את-האבות ואת-הקדושים מראהך ולמה אתה מתנקש בנספי לה-mitteni:
10. ישבע לה שאל ביהונה לאמר חיה-זה אם-יקור עון בדבר הוה: 11. ותאמר האשה את-הןஆ על-הלך ואמור את-שמאל העלייל: 12. ותרא האשה את-שמואל ותשאך בקועל גדול ותאמר האשה אל-שאול לאמר למה רמיינן ואתה שואל: 13. ויאמר לה המלך אל-תראי כי מה ראית ותאמר האשה אל-שאול אלהים ראיינו עליים מראהך: 14. ויאמר לה מה-תראו ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל ויידע שאל כישמאול הוא וקץ אפס ארץ ותשתחוו: 15. ויאמר שומואל אל-שאול למה הרזותני להעלות אתי ויאמר שאל צרלי מאד ופלשתים | גלחמים ב':
ואלהים סר מעיל' ולא-ענני עוד גם ביד-הגבאים גם-בחלמות ואקרואה לנו להודיעני מה עשה: 16. ויאמר שומואל ולמה תשאלו ויודה סר מעיל' ויהי ערך: 17. ויעש יהוה לו כאשר דבר בידי ויקרע והוה את-הממלכה מימיך ויתננה לערן לדוז: 18. כאשר לא-שמעת בקועל ויהה
ולא-עשית חוראותו בעמלך על-כן הדבר הזה עשה-לבך והוה היום הוה: 19. ויתן היה גם את-ישראל עקרק-בד-פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את-מקנה וישראל יתנו היה בד-פלשתים: 20. יימחר שאל ויפל מל-איקומתו ארצה וירא מאד מדבנינו שומואל גמ-יכח לאייה בז כי לא אכל.
לhum כל-הימים וכיל-לה: 21. ותבונא האשה אל-שאול ותרא פיבבלן מאד ותאמר אלוי הנה שמעה שפתחך בקועל ואשים נפש' בכפי ואשמע את-דבריך אשר דברת אלי: 22. ועתה שמע-נא גם-אתה בקועל שפחךך ואשמה לפניך פת-ליחם ואכל ויתן ברכך כי תALK בדרכך: 23. ויאמר לא אכל ויפרץ-רבן עבדיו בקושי-אשה ושם על-כל-המטה: 24. ולאשה עעל-מרבק בבית ותמהר ותזבחו ותקח-קמעה
תלש ותפחה מצות: 25. ותגש לפוני-שאול ולפנינו עבדיו ואכלו ויקומו ולכט בלילה ההוא:

"strong= "H7080" x-morph= "He,Vqv2fs" =lemma | סְבִּרְכָּה¹ [28:8]

Chapter 29

¹ ייקבצו פלשתים אֶת-כָּל-מִחְנִים אֲפֻקָּה וַיַּשְׂרֹאֵל חִזְיָם בְּעֵן אֲשֶׁר בָּיוּרָעָל: ² אֲסְרִין פָּלֶשֶׁתִּים עֲבָרִים לְמִאוֹת וְלֱאָלָפִים וְדוֹדָן וְאַנְשָׁיו עֲבָרִים בְּאַחֲרָנָה עַם אֲקִישׁ: ³ וַיָּמָרְנוּ שְׁנִים פָּלֶשֶׁתִּים מִהַּעֲבָרִים הָאֵלָה וַיֹּאמֶר אֲכַשׁ אֶל-שְׂנִיר פָּלֶשֶׁתִּים הַלְוַאֲזָה דָּוד עֲבָד | שָׁאַל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִיא אֲתִיהָ נִימָּס לְאַיְמָצָאתִי בְּמִזְוֹהָם גַּפְלָן עַד-הַיּוֹם הַזֶּה: ⁴ וַיַּקְצְּפָה עַלְיוֹ שְׁנִי פָּלֶשֶׁתִּים וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁרוּ פָלֶשֶׁתִּים הַשָּׁב אֶת-הָאָשׁ וְשַׁבְּאַל-מִקְומָמוֹ אֲשֶׁר הַפְּקָדָתָן שָׁם וְלֹא-יָרַד עַמְּנוּ בְּמִלְחָמָה וְלֹא-יְהִי-הָלְנוּ לְשַׁטֵּן בְּמִלְחָמָה וְבָמָה וְתַرְצָה זָה אֶל-אַדְנֵי קְלֹא בְּרָאֵשׁ הָאָנָשִׁים הַהֵם: ⁵ הַלְוַאֲזָה דָּוד אֲשֶׁר יַעֲנוּלָו בְּמִחוּלָות לְאָמֵר הַכָּה שָׁאוֹל בְּאַלְפִיו וְדוֹד בְּרַבְבָּתוֹס: ⁶ וַיַּקְרָא אֲכַשׁ אֶל-דָּוד וַיֹּאמֶר אֶל-יְהָה צְדָקָה וְעַדְיָה מִזְוֹה וְבָעִינִי הַסְּרָנִים לְאַתְּ�וּ אֶתְּהָ: ⁷ וְעַתָּה כִּי-שָׁר אַתָּה וְטוֹב בְּעִינִי צָאתְךָ וּבְאָרֶךְ בְּמִחְנָה לְאַיְמָצָאתָךְ רַעַתָּה מִזְוֹה בָּאָרֶךְ רַעַתָּה מִזְוֹה וְבָעִינִי הַסְּרָנִים לְאַתְּ�וּ אֶתְּהָ: ⁸ וַיֹּאמֶר דָּוד אֶל-אֲכַשׁ כִּי מָה עַשְׂתִּי וְמַה-מִּצְאָת בַּעֲדָךְ מִיּוֹם אֲשֶׁר הִיעִיתִי לְפִיקָּר עַד שָׁוב בְּשָׁלוּם וְלֹא-תַעֲשֶׂה רַע בְּעִינִי צָאתְךָ וְעַד תַּעֲשֶׂה רַע בְּעִינִי אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ: ⁹ וַיָּעַן אֲכַשׁ וַיֹּאמֶר אֶל-דָּוד תַּעֲתִי כִּי טוֹב אַתָּה בְּעִינִי כִּמְלָאֵךְ אֱלֹהִים אֶרְאָה שְׁנִי פָּלֶשֶׁתִּים אֲמָרוּ לְאַיְלָה עַמְּנוּ בְּמִלְחָמָה: ¹⁰ וְעַתָּה הַשְׁכִּם בְּבָקָר וְעַדְיָךְ אֲדֹנֵיךְ אֲשֶׁר-בָּאָוֹ אֶתְּךָ וְהַשְׁכִּם בְּבָקָר וְאֶרְאָה לְעַם וְלָכָה: ¹¹ וַיַּשְׁכַּם דָּוד הַוָּא וְאַנְשָׁיו לְלַכְתָּב בְּבָקָר לְשֹׁב אֶל-אָרֶץ פָּלֶשֶׁתִּים וְפָלֶשֶׁתִּים עַל יְרוּעָאל:

"strong= "b:H7233" x-morph= "He,R:Ncfpc:Sp3ms" =lemma"]¹[29:5 בְּרַבָּתָו | רַבָּה]¹

Chapter 30

1 יהי בראה דוד ואנשיו צקLAG ביום השילוש עמלקי פשטו אל-ג'בל ואל-צקLAG וכוכו אט-צקLAG ושירפו אותה באש;² ושבו אט-הנהנים אט-רבבה מקטן ועד ג'זול לא המתו איש ונינהו וילכו לזרcum;³ יכוא דוד ואנשיו אל-העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם לבונתיהם נשבו;⁴ ישא דוד והעם אשר-אותו את-ק'ולם יובכו עד אשר אוירבם כח ללבוכת;⁵ ששתו נשידוד נשבו אחינעם הירבעית ואביבל אשת גבל הכרמל;⁶ ותצר לדוד מאי ק'יאמרו העם לסקלו כי-מירה נפש כל-העם איש על-ג'בנוי¹¹ ועל-בנתיו ותתזק דוד בהוה אלהי:⁷ ואמר דוד אל-אביות הכהן בראה-ימליך הגשה-זא לי האפיך ואש אבירות אדרה-אפיך אל-דוד;⁸ ישאל דוד ביהוה לאמר ארדייך אחרי הגדור-זה האשגבנו ואמר לו רוח כי-השאג תשוג והצל תziel;⁹ וילך דוד הוא ושס' מאות איש אשר אהן יבואו עד-ג'בל הבשור והנותרים עמדו;¹⁰ ירדיך דוד הוא ואربعמאות איש עמדו מאותים איש אשר פגרו מעבר את-הנחל הבשור;¹¹ וימצא איש-מצרים בשורה ויקחו אותו אל-דוד ויתנו-לון לחם ואיכל וישקה מים;

"strong= "H1121a" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms" בָּנָי =lemma |¹ בָּנָי [30:6]

Chapter 31

¹oplshutim nelchumim bisharal vinyiso anshim israel mpni plshutim vaflo chalim berer galbu: ²widbaru plshutim at-shaol vata-benoi vco plshutim at-tihonut vata-avivzib vata-palek-shuv beni shal: ³vatcud hamalchma al-shaol vmatzahu haomim anshim bekash vishul mad mhamorim: ⁴aymer shaol lnsha calio shel harav | vokravti bha perekbaot ha'elaha vdkravti vhetullav | lo avba nsha calio ci vora mad vikach shaol at-tihabrab peful ulia: ⁵vira nsha calio ci mat shaol vafel gam-hao ul-chrubin immat umon: ⁶immat shaol vshulash beni visha calio gam kela-anshi biym ha'eo chdu: ⁷virano anshis israel arshav b'aber ha'umak vashur | bayter hizron cinosu anshim israel vekiyamto shaol vbenoi vuzbeko at-tihurim vinyiso viba'o plshutim shvbo berka: ⁸vohi qmochet viba'o plshutim lpetut at-tihachlim immat vekiyamto shaol vbenoi veflim berer galbu: ⁹virkato at-taraشو ipfusito at-tidkal vishlachon b'aratz plshutim sverb la'bsh bat utzbechim vata-hum: ¹⁰ivshemo at-tidkal b'it ushtorot vata-giyotn tukku b'chomot b'it shin: ¹¹ivshemu allio shab vishlachon at-ashrusn plshutim leshaol: ¹²wikomu kelaish chil vilekun k'lhalilah vikho at-tagiut shaol vata-giyat beni: ¹³wikho at-tzumotlom vikomu tma'hra'asul bersha vatzmo shvuta v'imot: ¹⁴chomot b'it shin v'ba'o b'sheh vishlofli atam shem:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community